உ

குமரன்துணை.

விவேகபாநு.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை

சம்புடம் 2 } 1903௵ எப்ரில்௴ { இலக்கம் 5

விவேக சிந்து

(தொடர்ச்சி)

2-வது சுபாநுபவதிடப்பிரகரணம்.

குரு கிருபையினாலே அந்த நிலைமையிலே பிரம்மாநந்த சுகமக்கினனான சிஷன் சுவாநுபூதியென்கிற சகிசையோகத்திலிருந்து அதன்பிறகு நிஜதுரியத்திலே நின்று மெல்லப் பிரபோதமாய் நேத்திர உன்மீலனமானான். அப்பொழுது அந்தக்கரண உற்பவமாயிற்று. ஆனாலும் சுவாநுபவம் மறக்கவில்லை. இந்திரியங்களெல்லாம் எச்சரிக்கையாயின. ஆனாலும் பூர்வவாசனையில்லை. திரும்பவும் ஆநந்த ஜலத்திலே மூழ்கினான். அதெப்படியென்றால் பொதி சுமந்து தூரப்பயணம் நடந்து இளைப்பாய் வந்த எருது குளிர்ந்த நிழல் கண்டவிடத்திலே பச்சைப்புல் வயிறுநிறையத்தின்று தண்ணீர்குடித்துப் படுத்துக்கொண்டிருக்கிற வேளையிலே எழுப்பினால் எழுந்திராமலிருக்குமோ அப்படிப்போல் தாபத்திரயாக்கினியிலே தக்தமான இந்திரியங்கள் பிரம்மாநந்த ஜலத்தினாலே சாந்தியடைந்து சுக உபாயமாயிருந்தது. அப்படியிருந்தும் குருவுக்குப் பிரியபூர்வமாய்ச் சம்பாஷணைபண்ணவேண்டிப் பலவந்தத்தினாலே இந்திரிய சகிதனாய் எழுந்திருந்து பிரதக்ஷிணமாக வந்து சாஷ்டாங்கமாகத் தெண்டனிட்டுப் பரமாநந்தபூரணனாய்த் திரும்பத்திரும்பத் தெண்டனிட்டுக்கொண்டு குருவினுடைய முகாரவிந்தத்தையே பார்த்துக்கொண்டு மிகவும் அதிசயிக்கத்தக்க பிரியத்துடனே கைகூப்பிக்கொண்டு சற்குருவினுடனே விண்ணப்பஞ் செய்கிறான். சுவாமி!

அநாதபந்து! கருணுசமுத்திரமான குருசுவாமி! அநாதிகாலசொரூ பம் போக்கடித்துக்கொண்டு என்னை நானே திருடிக்கொண்டிருந் தேன். என்னை எனக்கே காட்டிக்கொடுத்தீர். உம்முடைய கிருபா திருஷ்டியினுலே பரவஸ்துவைக்கண்டேன். இதற்குபமானம் அகில சிருஷ்டியிலுமில்லை. இந்த மகாசுகத்துக்குச் சரியானதொன்றுமி ல்லை. தேவரீர் செய்த உபகாரத்துக்குப் பிரதியுபகார மென்னசெய் யப்போகிறேன். செய்யவேண்டுமென்ருல் சகல லோகத்திலுமுண் டான வஸ்துக்களையெல்லாங் கொடுத்தாலுஞ் சரியல்ல. பிரம்மமெ ன்கிறது திரிகாலத்திலேயும் நாசமில்லாத வஸ்து. அதைக் கொடுத்த படியினுலே மற்ற நாசவஸ்துவைக் கொடுக்கிறது சரியன்று. இதற் குத் திருஷ்டாந்தம் கற்பக தருவைக் கொடுத்தபேருக்குக் கண்ணு டியிலே பிரதிபலித்த முத்துக்கண்டசரம் கொடுக்கிறேமென்றவன் மூர்க்கனல்லாமல் பிரதியுபகாரியல்லன். அகங்காரமென்கிற மதம் சுவாமியவர்களுடைய பார்வையினுலே அந்தக்ஷணமே அற்றுப்போ யிற்று. இப்படிப்பட்ட குருசுவாமிக்குச் சிஷன் என்னசெய்யப் போகிருன். மூடனுக்குக் குருசிங்காசனங் கொடுத்தாற்போலவும் தரித்திரனுக்கு ராஜசிங்காசனம் கொடுத்தாற்போலவும் ஜீவனுக்குத் தத்துவங் கிருபைபண்ணிற்று. ஆனபடியினுலே குருவுக்கு உடல், பொருள், ஆவி மூன்றுங்கொடுத்தாலுங் கிஞ்சித்மாத்திரம்ஆமோ அல் லவோ தெரியாது. இப்படிப்பட்ட சற்குருமூர்த்தியை யறிந்து உப தேசமாகியும் அநுதினமும் ஆசாரியப்பிரவர்த்தியில்லாமல் வஞ்சனை பண்ணினவன் அதோகதியாய்ப்போவான். இந்த நாசத்துவமாயிருக் கிற உபசாரபதார்த்தங்களை எவன் குருவுக்கு வஞ்சனைபண்ணுகிரு ஞே அவன் போகிற அதோகதியை என்ன சொல்லப்போகிறேம். என்னுடைய அவஸ்தையென்கிற அஞ்ஞானம் நிமிஷத்திலே அரி த்துப்போட்டீர். நீர் பவரோக வைத்தியர். நான் பவரோகத்தினு லே தவித்தேன். தேகப்பிரமணத்தினுலே இளைத்தேன். இந்தச் சமயத்திலே தேவரீர் வந்து உபசரித்தீர். இது மகா ஆச்சரியம். ஒருவனுக்குப் பிராணஹானிவராமற் காப்பாற்றினவருக்குப் பிரதி யுபகார மென்னென்ன பண்ணினுலும் சரியன்று. பவரோகமென் கிற கோடானகோடி ஜனனமரணங்களை நிவாரணம்பண்ணி நிஜவஸ் துவைக்கூட்டின குருசுவாமிக்குப் பிரதியுபகார மென்னசெய்கிறது.

அவருடைய சேவைசெய்கிறதே குருகடாக்ஷம். பலிக்கிறதற்கு ஒரு அடையாளமுண்டு. அதென்னவென்று பிரவுடரானபேர் அறியவேண்டும். தினந்தோறும் குருபக்தியே அதிகமாய் வரும். இதுவே அடையாளம். மந்திர யந்திர உபதேசம்பண்ணுகிற குரு வீட்டுக்கு வீடு மிகவும் உண்டு. சமுசாரசமுத்திரத்தைக் கடக்கப்பண்ணுகிற பேரில்லை. ஆனபடியினாலே பரப்பிரம்மசாக்ஷாத்காரஞ் செய்கிற குரு கிடைப்பது மகாகடினம். அந்தச் சற்குருவினுடைய கடாக்ஷத்தினாலே சம்சாரம் அந்தக்ஷணமே தூளியாய்ப்போம். கைவல்யமுடைத்தானவர் தேவரீரொருவரேயல்லாமல் திரிபுவனத்திலுமில்லை. உம்முடைய கிருபாதிருஷ்டியினாலே சம்ஸாரமென்கிற தாரித்திரிய முறிந்து ஓடிப்போயிற்று. குருசக்கரவர்த்தி! சம்சாரபாவ மறந்து மகாசுகத்திலே மக்கினனானேன். உம்முடைய அநுக்கிரகமுண்டானபடியினாலே சுவாமி எனக்கு முதலிலிருந்த சுகமே பூரணமாயிருக்க அநுக்கிரகிக்கவேண்டும். நிரந்தரமுமதுவே நானாயிருக்கவேண்டும். சுவாமி! அந்தச் சுகம் அப்படியேயிருக்கச் சம்யக்ஞானத்தினாலே அறிகிறதற்கு உம்முடைய கிருபாபூர்வகமாகக் கட்டளையிடவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்த சீஷனைப்பார்த்துக் குருவென்கிற காமதேனு சீஷனென்கிற கன்றுக்கு அமிர்ததாரை வருஷித்தாற்போல அந்த குருசாமி சொல்லுகிறார். அப்பா! நீ பூரணசந்திரன் நம்முடைய போதையென்கிற பாற்கடலை உப்பு என்று சொல்லும்படி பண்ணினாய். உன்னுடைய குணத்துக்கு யானைச் சரியாய் எண்ணுகிறது. இனிச்சொல்லுகிறோம். உன்னுடைய நிஜமானுஷத்திலே திடமாயவதானிக்கவேண்டும். உனக்கு மகாசுகம் லபித்தது. அது குரு சேவையினாலே லபித்தது. அந்தப் பரப்பிரம்ம சுவாநுபவத்தினாலே பார்த்துக்கொள். அந்த அநுபவம் வாக்குமனத்துக்கு மெட்டப்படாதது. பாவனையினாலும் பாவிக்கப்படாதது. சுயம் பிரகாசப்பிரம்மாநந்தம் உனக்கே கிடைத்தது. அது ஸ்தூலமுமன்று. சூக்ஷமுமன்று. மகாசுகசொரூபம். ஈசுவராவதாரம். அதே உன் சொரூபம். அதே பரப்பிரம்மம். அகண்டபரிபூரணம். வேதாந்தத்துக்கும் அசக்கியம். அது அநுபவித்ததின்பேரில் சகல விஷயங்களும் விரூசமாய்த்தோன்றும். அதற்கு நித்திரை சாக்கிரமில்லை. கிரியாயோகங்களில்லை. சுகத்திலே சுகம் அநுபவிக்குந் தன்னைத்தானே அவ்விடத்தி

லே நீ நானென்கிறதில்லை, காலத்திரயமுமில்லை. பிரிய நிர்வாணத்தி லே லயமானாய். உண்டென்கிற மேகம் நிமிஷத்திலேதானே யில்லாமற் போயிற்று. அந்தசசிதாகாசநிர்மலம் உனக்குப்பிரகாசமாயிற்று. இதுதான் மகாவாக்கிய இரகசியம். இது ஜீவேசுவரசமாசம். இந்த அநுபவத்தினாலே சம்சாரசூகம் விஷமாயிருக்கும். இதுவே சிவசக்திசையோகம், இதுவே ராஜயோகமென்று சொல்லப்படும். இதனாலே பவரோக மரித்துப்போம். இது நிர்விகற்பசமாதி. இது பவரோகிகளுக்குத் திவ்விய ஔஷதம். விஷயசுகமாகிய வியாதி இதிலில்லாமற் போகாது. இந்த ஔஷதம் கிடையாத லாபம், உனக்கே கிடைத்தது. அதே பரமாத்மா. இப்படிப்பட்ட பிரம்ம ஸ்திதிக்குத் திடசித்தனாக வேண்டும். உன்னுடைய அவதான சித்தவிருத்தியில் நீயே அவதானித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த விஷயத்துக்கு ஓர் உபாயமுண்டு. எதில் பதார்த்தரூபம் தோன்றிற்றோ அதுவேறு. அதை மித்தியாரூபமென்று விட்டுவிடு. முதல் விஷயவிரக்தனாகவேண்டும். சித்தத்தில் நானாவிகற்பமும் பிறவாமலிருக்கவேண்டும். அநந்நிய பாவத்தினாலே ஈசுவரபக்தி பண்ணவேண்டும். குருவினுடைய அநுக்கிரகமுண்டான புருஷன் ஏகாந்தமே சேவிக்கவேண்டும். சுனாதீதனான பரமபுருஷசிந்தை பண்ணவேண்டும். தனக்கு எந்த விருத்திசங்கற்பந்தோன்றினாலும் அந்தவழி போகாமல் அதற்குத் தடைசெய்வோமானால் அது கெட்டுப்போம். மனத்தின்வழியே போனால் சம்சாரதுக்கம் போகாது. அதைவிட்டுத் தான் வேறானால் அத்தியந்தசுகந் தப்பாது. அதுநிமித்தியமாய்ச் சங்கற்ப மெந்தவழிபோனாலும் அந்தந்தவழிபோகாமல் நிராலம்பத்திலே திருஷ்டியை நிறுத்தவேண்டியது. எந்தவிஷயந் தன்மனத்திலே தோற்றினாலும் அது மித்தையென்றே அறியவேண்டும். அப்படியானால் சகல விஷயத்திலேயும் அசங்கத்துவம் பிறக்கும். நானிப்படியிருக்கவேண்டுமென்று அந்தமட்டுக்குப்போனால் அதே சிவாங்குரம். அதை விசாரித்துத் தத்துவம் நிலவரம்பண்ணிப் பார்த்தால் நிராலம்பத்திலேயிருந்து அந்த ஜீவாங்குரம் உற்பத்தியாயிற்று என்பது வெளியாகும். அந்த நிராலம்பம், நிராகாரம், நிரஞ்சனம், நிர்விகாரமே ஜீவேசுவரர்களுக்கு ஜென்மஸ்தானம். ஆனபடியால் அவ்விடத்திலே லீனமாகவேண்டும்.

பத்திராதிபர்.

வான்மீகரும் கம்பரும்

(தொடர்ச்சி)

அப்பிரமாகிய வில் ஒரு பெட்டியிலிருந்ததென்பது, குடத்துக்குள்ளே கடவிருந்தது என்பதோடொக்குமாதலால் அவ்வாறு கம்பர் கூறவில்லை. அன்றியும் அநேகமாயிரம் வலியர் இடையிடையே தண்டுகளை யடுத்து வில்லைத் தாங்கிக்கொண்டு வருகையில் நகரத்து மக்கள்கூடிப் பலவாறு தமக்குள் விவகரிப்பதாக விளக்குகிறார். வில்வளைத்தலை மேற்கொண்டு அரசர் இங்கு வருவது நெடுநாளாக இல்லையாதலால் வில் வெளிவருவதைக்கண்ட மக்கள் கூட்டங்கூடி விவகரிப்பது சகஜமேயாம். அவர்கள் தம்முட் பேசிக்கொள்வது வருமாறு:— அரசன் வில்லை ஏன் கொண்டுவரச் சொல்லினன்; மதிகெட்ட மன்னவர் யாரேனும் வந்திருக்கிறார்களோ?; விதியிருந்தால் முடிக்கலாம்; சீதைக்கு இவ்வில்லியல்பு தெரியுமோ? (தெரிந்தால் இதனை வளைக்கும் வலியோன் இல்லையென்று உயிர்விட்டிருப்பாள்). இதுஒரு பொன் மயமான மலையே யாகவின் வில்லெனபது வஞ்சகம்; இதனை நாணேற்றி யெய்த வீரன் யாரோ?; இது பிரமன் தபோபலத்தாற் சிருட்டித்ததாக வேண்டும்; மேருவைத்திரட்டினதோ: கடல்கடைந்த மந்தரமோ? ஆதிசேடனோ? வானவில் பூமியில் வீழ்ந்ததோ? இவ்வில்லினின்றும் எவும் அம்பை எதன்மேற் செலுத்துவது? நமது ஜநகருக்குத் தமதுபுத்திரிமீது அன்பு இல்லை; (தான் பெருமையால்). சக்ரபதியான திருமாலாயின் நிச்சயமாக முடியும்; எல்லாம் விதிசெய்த விபரீதம்; என்பதாம்.

நகரத்தார் இவ்வண்ணம் பேசிக்கொள்ள, வில்லைத் தாங்கிவந்தவர்கள்
அதனைக் கீழேவைத்தபோது அதைக்கண்ட வேந்தரெல்லோரும் கைநடுக்கங்
கொண்டு நிற்க அப்போது மத்தகஜம்போன்ற இராமரது கம்பீரத்தையும்,
மனதிற்கு வேதனை தருகின்ற வில்லையும் நோக்கித் தன் புத்திரி ஜாநகி கதி
எவ்வாருமோ என்று கவலைப்படுகின்ற ஜநகராஜனுடைய இருதயத்தைத் தெ
ரிந்துகொண்டு சதாநந்தமுநிவர் பேசத்தொடங்குவதாகக் கம்பர் கூறுகின்றார்.
எல்லாவற்றையும் ஜநகராஜனே சொல்லுவதாக மேற்காட்டியபடி வான்மீ
கம் கூறுகின்றது. இந்தச்சமயத்தில் சதாநந்தர் பேசுவதே உசிதமும், கவலை
யின் மூழ்கியிருக்கும் ஜநகர் பேசுவது உசிதமாகாமையும் உய்த்துணரத்தக்க
து. அன்றியும் ஸ்ரீராமருடைய வடிவழகாலும், புஜபலபராக்கிரமத்தைக்
கேள்வியுற்றதாலும் இவனே சீதைக்கு மணாளனாகத்தக்கவனென்று கருதியி
ருக்கும் ஜநகர், ஸ்ரீராமரிடத்தில் இந்த வில்லைத் தேவ தானவ ராக்ஷச சாதி
யோராலும் வளைக்கமுடியாதபோது மனுஷரால்முடியுமோஎன்று கூறலாமா?
அவர்க்கு உற்சாகமூட்டிப் பேசுவதன்றோ முறை. அல்லாமலும் வில்லைக்
கொண்டுவந்து காட்டுமுன்னரே அதன் வரலாற்றையும், வலிமையையும் ஜந
கர் கூறுவதால் அதைக்கேட்டு ஸ்ரீராமர் ஒருக்கால் அத்துணை வலிய வில்லைத்

தாம் பார்க்கவிசையாமல் வேண்டாமென்பாரேல் அம்மலைபோன்ற வில்லைக் கொண்டுவரும் சிரமம் மிச்சமாகுமென்றெண்ணினர் என்று கொள்ள இடந் தருகின்றதே!

சதாநந்தர் வில் வரலாற்றையும் பிராட்டி தோற்றத்தையும் பின்னர் நிகழ்ந்தவற்றையும் மிகவினிதாகக்கூறிக் கடைசியில் "ஒன்றுமினி மணமுமில்லை என்றிருந்தோ மிவனேற்றின், நன்றுமலர்க் குழற்சீதை நலம்பழுதாகாதென்று" கூறி முடித்தார்.

இதனால் இந்த மகாபுருஷனுக்கு வில்லை வளைத்தலாகிய நிபந்தனையின்றியே சீதையைக்கொடுக்கச் சித்தமாயிருக்கிறேமென்று வெளிப்படையாகச்சொல்ல வாய்கூசியே "சீதை நலம்பழுதாகா" தெனக்கூறினரென்பது போதரும்.

சதாநந்தர் கூறியவெல்லாம் கௌசிகர் முறையே யெண்ணித்தமது சடைமுடியசைத்துப் போரேறனைய ராகவன் முகத்தைப்பார்த்தார். சடைமுடியசைத்தலாற் குறிப்பிட்டவை யாவையெனின்:—ஐயா சதாநந்தரே உங்களுக்கு மணவிஷயம் அவசரமென்றால் எமக்கென்ன, உங்களவசரத்துக்காக நாங்கள் கௌரவத்தாழ்வான செயலுக்குடம்படமாட்டோம், எங்கள் ரகுகுல திலகனைக் கண்டபின் உங்கள் நிபந்தனை தளர்ச்சியடைந்து விட்டதோ? ஏனையர் வந்து வில்லை வளைக்க முயன்றாற் பயனென்ன? உரியவன் வந்தாலன்றோ மணமுடியும் என்பனவாதியாகப் பலதாற்பரியங்கள் தோன்றுமாறு காண்க.

இனி ஸ்ரீராமனை யழைத்தாரென்னாமல் "போரேற்றின் முகம்பார்த்தான்" என்றதனால் ராகவனும் முனிவர் எப்போது வில்லைவளைக்கக் கட்டளையிடுவாரென்று கவலையோடெதிர்பார்த்து நின்றமை புலப்படும். கௌசிகர் இராமர் முகத்தைப்பார்த்தபோது பலவிஷயங்களை நினைத்து அவற்றையவர் குறிப்பாலுணர்ந்து கொள்ளவேண்டிப் பார்த்தாரென்பதும் பெறப்படும் இதனை

"வனைந்தனைய திருமேனி வள்ளலுமம் மாதவத்தோன்
நினைந்தவெலா நினைந்தந்த நெடுஞ்சிலையை நோக்கினன்"

என்று கூறுகிறார் கம்பர். மாதவத்தோன் (கௌசிகர்) நினைந்தவை யாவையெனின்:—ஸ்ரீராமர்! இவ்வில்லை நீ வளைப்பது அதிக ஆச்சரியகரமாக இருத்தல் வேண்டும். சிறிது சிரமப்பட்டுச் செய்யினும் சிறப்பின்று. உன்னையழைத்துவந்த எனக்கும் பெருமையின்று. அன்றியும் தசரதர் என்னை

லேச்ாக விடார். ஆகவே எல்லாவகையிலும் யாவர்க்கும் பெருமைவரும்படி பார். என்பன வாதியாம்.

சிலையை நோக்கிய ரகுவீரன் விரைந்து குபீரென்று எழுந்தமையை

"பொழிந்தநெய் யாகுதி வாய்வழி பொங்கி
யெழுந்த கொழுங்கன லென்ன வெழுந்தான்"

என்று உவமையுணர்த்தியுரைக்கின்றார். அக்கினி முன்னர் எப்பொருளும் அழிவது ஒருதலையாகலின் "கனலென்ன" என்றார். காட்டுத்தீ ஈமத்தீ முதலியவற்றினின்றும் இனம் விலக்கி ஓமத்தீ எனக்குறிப்பித்தனர்; மங்கலப் பெருக்கத்திற்கோர் அறிகுறியாகலின். வில்லின் பெருமையைக்கேட்டும் மனத்தே சிறிதும் அச்சமின்றியெழுந்த பெருமிதந்தோன்றப் "பொங்கியெழுந்த" என்றார். நெய்யாகுதி நேருமளவும் கனிந்துகொண்டிருந்த தழல் நேர்ந்த மாத்திரையில் பொங்கியெழுதல்போல முனிவர் கட்டளை பிறக்குமளவும் மூண்டுகொண்டிருந்து பிறந்தவுடன் விரைந்தெழுந்தமைதோன்ற "நெய் யாகுதிவாய்வழிபொங்கியெழுந்த" என்றார்.

இனிக்கதைத்தொடர்ச்சிபற்றி யாராயின், பிராட்டியாரைக் கண்டு விளைந்த காதலென்னுந்தீயானது ஸ்ரீராமபிரானுடைய இதயமென்னும் குண்டத்திலிருந்து, சதாநந்தர் கூற்றாகிய விறகைப்பற்றி, தனது நினைப்பென்னும் ஊதை ஊதக்கனிந்து, முனிவர் கட்டளையாகிய நெய்பாலோங்கி யெழுந்ததென்று அமைதியோடு சிறந்துநிற்பது காண்க.

சீதாதேவிபால் அன்புடைய பல மங்கையர் அங்குவந்து ராகவனுடைய பேரழகைக்கண்டு மயங்கி நிற்பாராயினர். இத்தருதியில் ஸ்ரீராமன் ஒருவில்லை முறிக்குமுன்னமே காமன் அநேகவில்லை முறித்தானென்று கூறி ஐயனுடைய அந்தமில்லழகைக் குறிப்பிக்கின்றார் கம்பர்.

அங்குவந்த மங்கையர் ஸ்ரீராகவனைச் சீதைக்குத்தக்க நாயகனைக்கண்டு பின் வருமாறு கூறுகிறார்:— வில்லோ வளைக்கமுடியாததாயிருக்கிறதே! இப்புண்ணிய புருஷன் பாணிக்கிரகணம் பண்ணுவிடில் சீதைவாழ்வு என்ன வாழ்வு! இந்த வில்லை இப்புருஷன் வளைக்காவிடில் சீதையும் நாமுந்தீயிற் குதிப்பதே முறை; இந்த அழகன் வந்தால் சீதையை மணம்புணர்த்துவிட்டு, ருத்திர தநுசை வளைக்கச்சொல்லுதல் பேதைமையாகும்; கௌசிகருக்கு, ஜநகரிலுங்கொடியாரில்லை; இம்மானவன் வில்லை வளைக்கா வெட்கமில்லை; ஜநகரிலுங்கொடியாரில்லை; இம்மானவன் வில்லை வளைக்காவிடில் பருவம்வளர்ந்த சீதை (பீனதனத்தவள்) கிர்ப்பாக்கியையே. இவ்வாறு பெண்கள் விவகரிப்பது கதைப்போக்குக்குச் சுவையூட்டவில்லையா?

எழுந்த வீரன் வில்லைநோக்கி நடந்தநடையினது காம்பீரியத்தை

"மாக மடங்கலு மால்விடை யும்பொன்
னாக்மு நாகமு நாண நடந்தான்"

என்று வருணித்து, அவ்வில்லையெடுத்த திறத்தை

"... ... சீதை யெனும்பொற்
சூட்டு வால்வளை சூட்டிட நீட்டும்
ஏடவிழ் மாலை யிதென்ன வெடுத்தான்"

என்று கூறியிருக்கிறார். சீதை தனக்குச்சூட்டும் மெல்லிய மலர்மாலையைக் கசங்காதெடுத்தல்போல, என்று உவமித்தலால் அநாயாசமாக வில்லை யெடுத்தமை பெறப்படுவதோடு அவ்வில்லுக்கு ஊனம் வராதபடி கருதி யெடுத்தமையும் பெறப்படும்; நிபந்தனையை மீறி முறித்துவிட்டால், தான்கண்டு காதல்கொண்டு வருந்தும்படிசெய்த சீதையைக் கொடாது ஜநகன் மறுக்கவுமிடமமென்று ஸ்ரீராமன் கருதினனென்பது நயம்பயப்பதாகலால் இன்னும் இங்கே காட்டிய உவமையால் வில்லை வளைப்பது நிச்சயமென உய்த்துணரவைத்தலுமாயிற்று.

இனி வில்லைக்கையிலெடுத்ததன்மேல் நிகழ்ந்ததை இமையாது பார்த்திருந்தவர்கள் ஐயன் வளைத்ததையும், நாண்பூட்டியதையும் காணார்கள்; வேகமிகுதியால் ஒருவரும் ஒன்றுமறியார்; மற்றறிந்தது தானென்னையோவெனில், "கையா லெடுத்தது கண்டன ரிற்றது கேட்டார்" என்று கூறியிருக்கிறார்.

இங்கே வில்லையிறுத்தது (முறித்தது) என்று கூறாமல், இற்றது (முறிந்தது) என்று கூறியிருக்கிறார். முறித்ததென்றால் சிரமப்பட்டமை தொனிக்கும். முறிந்ததென்றதனால் ஐயன் வலிக்கு நிற்கமாட்டாது முறிந்ததென நயம்பட நிற்கும். பரசுராமன் பின்னே "வெண்மதிப், பாதியான் பிடித்த வில் பற்றப் போதுமோ" எனத் துதித்தமையால் இக்கருத்தே புலப்படும். மற்றையர் கூற்றாகவருமிடங்களிலும் இவ்வாறே கூறியிருக்கிறார்:— வில் விஷயத்தைச் சீதைக்குத் தெரிவிக்கப்போனவள் "வேத்தவை நடுக்குற முறிந்து வீழ்ந்ததே" என்றும், மணவோலைகண்ட தசரதர் "மூவரில், இற்றபே ரொலிகொலன் றிடித்ததிங் கென்றான்" என்றும் கூறியதாகச் சாதித்திருக்கிறார்.

இத்தகைய நயங்கள் கம்பர் வாக்கில் மிகப்பல. அவற்றையெல்லாம் நுண்ணிதினாராய்ந்து கண்டுகளிப்பதினுமினிது வேறில்லை. ஆங்காங்கு எம்மாலியன்றவறையுங் காட்டுதும்.

வில்முறிந்தகாலை, உண்டாகிய அச்சத்தையும், ஜநகன் மகிழ்ச்சியையு
ம் மாத்திரங்கூறியுள்ளது வான்மீகம்.

கம்பர், மூவுலகத்தார்க்கும் உண்டாகிய அச்சத்தையும் தேவர், முநிவர் இன்னோர் மகிழ்ச்சிச் செயலையும், நகரத்துமக்கள் களிப்புக்கைமிகுந்து, மாலையுமிழையுஞ்சாந்துஞ்சுண்ணமும் வாசசெய்யும், வேலைவெண்முத்தும் பொன்னும்காசும் நுண்டுகிலும் வீசிக்கொண்டாடிய களியாட்டையும், ஜநகன் அள்ளியிட்ட தானத்தையும், உஜிதமான பிறவற்றையுங் கூறிப்பின்னரும்

"தயரதன் புதல்வன்என்பார் தாயலைக் கண்ணன்என்பார்
புயலிவன் மேனியென்பார் பூவையும் பொருவும்என்பார்
மயலுடைத் துலகமென்பார் மானிடன் அல்லன்என்பார்
ஐயல்பொரு கடலுள்வைகும் கடவுளே காணும்என்பார்".

"நம்பியைக் காணநங்கைக் காயிர நயனம்வேண்டும்
கொம்பினைக் காணுந்தோறுங் குறிசிற்கு மன்னதேயாம்
தம்பியைக் காண்மின்என்பார் தவமுடைத் துலகமென்பார்
இம்பர்இந் நகரிற்றந்த முனிவனை யிறைஞ்சுமென்பார்"

என்று சீதைக்கு வாய்த்த மணாளனைப் பாராட்டும் சிறப்பையும் விரித்திருக்கின்றார். இவற்றிலொன்றும் மிகையாகத் தோன்றாமை காண்க.

(தொடரும்)

சாமி-சரவணபிள்ளை.

சைவ சித்தாந்தம்.

(தொடர்ச்சி)

ஆன்மாவின் உண்மை யுணர்தற்கு இவற்றை யிங்ஙனம் பகுத்தறிதலும் ஒரு சாதனமெனக்கொள்க. இன்னும் ஆன்மாச்சார்ந்ததின் வண்ணமாய் வசித்திடவருமாற்றிற்குச் சருவஞானோத்திரத்தில் அவ்வச்சார்பு விசேடப்பற்றிப் பூதான்மாமுத லறுவகைப்படுத்துத் தொகுத்தும் விரித்தும் ஓதியதூஉம் ஈண்டு உய்த்துணர்ந்து உணர்ந்துகொள்க. அஃது எங்ஙனமெனில் கூறு

தும். சருவஞானோத்தரத்தில் பசுவும், பாசமும் அதிகாரஞ்செய்து நிற்பதாகிய பதியும், அதிகாரத்தின் ஒழிந்து தன்னியல்பினிற்பதாகிய சிவமும் எனப்பதார்த்தம் நான்கென்றெடுத்துக்கொண்டு அவற்றிற்குத் தனித்தனி யிலக்கணம் உணர்த்திப் பின்பு அதுகேட்ட அறுமுகக்கடவுளுக்கு அங்ஙனம் அப்பிரமேயமாய் ஒன்றோடு உவமிக்கப்படாததாய் அதிசூக்குமமாய் வியாபகமாய்த் தன்னியல்பினிற்குஞ் சிவத்தை அறியுமாறு எங்ஙனமென்னும் ஆசங்கை நிகழாமைப்பொருட்டுச் சிவப்பொருள் அத்தன்மைத்தாயினும் அதனையறிதற்கு உபாயங்கூறுகின்றாம். அவ்வுபாயம் வாதிகள் எவராலும் அறியப்பட்டதன்றாய்க் குருபரம்பரையினறியப்படுவது. ஒருவருக்கும் யாங்கூறினேமல்லேம். அதனை நீ கேட்பாயாகவென்று அதன் பெருமை யெடுத்துக்காட்டி அநாதிமுத்தனாய் நின்ற சிவனுக்குரிய தன்மைகளும் அத்தன்மையனாகிய சிவனே நானெனச்சிவோகம் பாவனைசெய்யுமாறும் அவ்வாறன்றித் துவித பாவனை செய்தாற்படுமிழுக்கும் விளங்க விரித்துணர்த்தித் துவிதபாவனையைக் கைவிட்டுச் சிவோகமென அத்துவித பாவனை செய்வோன் ஏகதேசமாய் நின்றறிவதாகிய முழுதுணர்வுவிளங்கிச் சிவனையறிந்து தான் சிவனேயாவனெனச் சிவனை யறிதற்கு உபாயங்கூறிப் பின்னதுகேட்ட அறுமுகக்கடவுளுக்குமேல் உத்தேசங்கூறும் வழியும் இலக்கணம் கூறும் வழியுஞ் சிவனும் ஆன்மாவும் இருபொருளென வைத்தோதுதலிற் சிவனின் வேறாகிய ஆன்மாச் சிவோகமெனப் பாவிக்கும் அத்துவித பாவனையாற் சிவனே தானாக ஐக்கியமாமாறு எங்ஙனமென்று ஆசங்கை நிகழாமைப் பொருட்டு ஆன்மாத் தன்னியல்பை யறியாது பசுத்துவத்தோடுகூடிய வழிப்பசுவாய்நின்றான். அதுபோலத் தன்னையறிந்து சிவத்துவத்தோடுகூடிய வழிச்சிவமாய் நிற்பதற்கு ஐயமில்லை யாதலாற் றன்னையுந் தலைவனையும் பராபரபேதத்தானுந் தூலசூக்கும பேதத்தானும் எப்பொழுதும் பயின்றறிதல் வேண்டுமென்றோதி அற்றேல் ஆன்மாவினியல்பு தனித்து நில்லாது பசுத்துவத்தோடு கூடிய வழிப்பசுவெனவுஞ் சிவத்துவத்தோடுகூடிய வழிச்சிவமெனவும் பலதன்மைப்பட்டு நிற்குமாறென்னையென்று மீளவும் ஐயுறாமைப்பொருட்டு (அதவா) வென்று எடுத்துக்கொண்டு தெளிவு பிறவாது மீளமீள மயங்குதற்கு ஏதுவாய வார்த்தைகளை விகற்பித்து இங்ஙனம் பலவாய்ச்சொல்லி யென்னை யெனக்கூறியொழித்து எல்லாச் சங்கைகளு நீங்கித் தெளிவு பிறத்தற்கேதுவாய்த் தொகுத்தொருவார்த்தையி னுணர்த்துவான் புகுந்து (சர்வேதர்ம) என்றருளிச்செய்தார். இதன் பொருள் ஆன்மா அங்ஙனம் இருதன்மைப்படுமாறு என்னையென்று ஐயுறற்க கேள். எல்லாப்பொருளின் றன்மைகளும் ஆன்மாவுக்கு உளவாம். அஃதெங்ஙனமெனின் ஆன்மா யாதனை யாதனைப் பற்றினான் அதனதன்சுபாவமே தன் சுபாவமாந் தன்மையுடைமையான் அதுவதுவாயே நிற்பன் என்று இங்ஙனம் ஆன்மாவை யறியுமாறு தொகுத்

துக்கூறினுங்கண்டுகொள்ளென்பதாம். இங்ஙனந் தொகுத்துணர்த்திப் பின்னும் இவ்வாறறியும் ஆன்ம ஞானத்தின் பெருமையும் அதனாற்பெரும்பேறும் அதனை யறிதற்கு உபாயமும் அறிந்தான துபெருமையும் விரித்துக்கூறி யிதற்கு மேற்சொல்லற்பாலது சிறிதுமில்லை யாகலான் மனோவிகற்பங்களை யொழித்து இங்ஙனந் தன்னுண்மையறிந்து உபாயங்களைச் செய்வோனிங்கே சீவன்முத்தனாய் அகம்புறமெங்கும் வியாபித்துத் தற்சுருமதருமியாய்த் தற்றருமமெனப்பட்ட முற்றுணர்தல் முதலிய வெண்குணங்களுமுடையனா யங்ஙனஞ் சிவத்துவத்தைப்பெற்றுச் சிருட்டிப்படுந்தன்மை முதலியனவின்றிச் சிவசமமாவன். இத்தன்மையுடையானுக்குத் தவஞ் செபந் தியானம் பூசை முதலியனவொன்றும் வேண்டாம் சத்தியஞ்சத்திய முக்காலுஞ்சத்தியம் இதற்குமேலறியற்பாலன வொரு நூலினுமில்லையென வலியுறுத்திப் பின்னும் ஆன்மாவெல்லாவற்றினு மதுவதுவாய் நிற்குமாற்றைப் பூதான்மா முதல் அறுவகைப்படுத்து விரித்து இன்னுங்கூறுதுங் கேட்பாயாகவென் றெடுத்துக்கொண்டு பூதபரிணாமமாகிய வுடம்பினியல்புகளும் ஆன்மா அவ்வுடம்பைப்பற்றிய வழிப்பூதான்மாவென நிற்குமாறும் அஃதின்கண்ணவாகிய வாக்குகளினியல்பும் ஆன்மா அவற்றைப்பற்றி அந்தரான்மாவென நிற்குமாறும், சூக்குமபூத முதலிய தத்துவங்களி னியல்பும் ஆன்மா அத்தத்துவங்களைப்பற்றிய வழித்தத்துவான்மாவென நிற்குமாறும் அத்தத்துவங்களுள்ளும் ஆன்மா எந்தஎந்தத் தத்துவங்களைப் பற்றினான் அந்த அந்தத் தத்துவமயமேயாய் நிற்பனென்பதூஉம் ஆன்மாப் போத்திருத்துவமெய்திப் புருட தத்துவமென நிற்குமியல்பும் அங்ஙனம் புருட தத்துவமாய் நின்று பிரகிருதி குணங்களைப்பற்றி யின்பத்துன்பங்களை நுகரும்வழிச் சீவான்மாவென நிற்குமாறும் சுரர் நரர் விலங்கு புள்ளுத்தாவரம் எல்லாவற்றிற்கும் அதிதெய்வமந்திரங்களுளவெனவுந் தாவரசங்கமங்களுள் மந்திரங்களான் அதிட்டிக்கப்படாதவுயிர்களில்லை யெனவும் மந்திரங்களை யுச்சரிக்கு முறைமை யிவ்வாறெனவும் இவ்வாறு மந்திரங்களி னியல்பும அவ்வம்மந்திரங்களைக் கணிப்புழி ஆன்மாப் படிகம்போல அவ்வம்மந்திரமயமேயாய் மந்திரான்மாவென நிற்குமாறும் தன்னின் வேறாகியவிவ்வைவகைப்பெயரு நீங்கியவழி மேற்கூறிய அத்துவித பாவனையாற் பரமான்மாவென நிற்குமாறும் விரித்துந்தொகுத்துங்கூறி ஆன்மாச் சார்ந்ததன்வண்ணமாய் நிற்குமென மேற்கூறியதனை மீளவும் வலியுறுத்தி இவ்வறுவகையுள் ஏனையவெல்லா முபாதிப்பற்றிச் செயற்கையாதலும் அத்துவித பாவனையாற் பரமான்மாவென நிற்றல் சித்தென்னுஞ் சாதிப்பொதுமைபற்றிய வியற்கையாதலுந் தெரித்துணர்த்தி யிங்ஙனமாகலா னத்துவித பாவனையுடையோன் ஞானக்கண்ணாற் சிவனை ஆன்மாவிற்கண்டு முழுதும் வியாபகமாய் நின்றறிவதாகிய முற்றுணர்வுடையனாய் அவ்வப்பொருளியல்பெல்லாமறிந்து மலவாசனை நீங்கிக் கேவலமாய் நின்று முடிவுகாண்கில்

லாப் பேரின்பத்தைப் பெறுவனென முடிந்தது முடித்துக்காட்டி யிங்ஙனஞ் ஸ்ரீகண்டருத்திரநாயனார் அறுமுகக்கடவுளுக்குச் சருவஞானோத்தரத்தின் ஞானபாதஞ் செவியறிவுறுத்தருளினார். இன்னும் இதனை மீண்டுரைத்தவாறு பற்றி விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இன்னும் வரும்.

சுப்பிரமணியபிள்ளை,
மதுரை திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் மடம்.

உ
சிவமயம்.

மதுரை திருக்கல்யாண மகோற்சவச் சிறப்பு.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்தின் றாழ்வடமுஞ் சந்தனக் குழம்புநீறுந் தன்மார்பி னின்முயங்கப்
பத்தியார்கின்ற பாண்டிமாதேவி பாங்கொடு பணிசெய நின்ற
சுத்தமார் பளிங்கின் பெருமலையுடனே சுடர் மரகத மடுத்தாற்போ
லத்தனா ருமையோ டின்புறுகின்ற வாலவா யாவது மிதுவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

முளைத்தானை யெல்லார்க்கு முன்னேதோன்றி முதிருஞ் சடைமுடிமேன் முகிழ்வெண் டிங்கள், வளைத்தானை வல்லசுரர் புரங்கண்மூன்றும் வரைசிலையா வாசுகிமா நாணுக்கோத்துத், துளைத்தானைச் சுடுசரத்தாற் றுவளநீறாத் தூ முத்த வெண்முறு வலுமையோடாடித், திளைத்தானைத் தென்கூடற் றிருவால வாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாசகம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

காலமுண் டாகவே காதல்செய் துய்மின் கருதரிய
ஞாலமுண் டானொடு நான்முகன் வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டானெங்கள் பாண்டிப் பிரான்றன் னடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின் றான்வந்து முந்துமினே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அநாதிமலமுத்த நித்தவியாபக சச்சிதானந்த ஷாட்குண்ணிய வாக்கு மனாதீத கோசரமாகிய சிவபெருமான் ஆன்மாக்கள் தம்மையறிந்து வழிபட்டுய்யும்பொருட்டுப் பெருங்கருணைத் திறத்தினாலே சகளநிட்கள வடிவமாகிய சுயம்புலிங்கத் திருமேனிகொண் டெழுந்தருளியிருக்கின்ற திவ்விய க்ஷேத்திரங்களுள் மேலானதாயும் விராட்புருடனுக்குத் துவாதசாந்த ஸ்தானமாயுஞ் சிவபிரான் அஷ்டமூர்த்தஸ்தலங்களுள் ஒன்றானதாயும் பராசத்தியினது அறுபத்துநான்கு பீடங்களுள் முதற்பீடமாய் விளங்கப்பெற்றுள்ளதாயும் அண்டங்களின் முடிவிலுள்ள மஹாகைலாசத்தில் விளங்குகின்ற இரசிதசபை, கனகசபை, இரத்தினசபை யென்னு மூன்றையும் பூலோகத்திலுள்ள எல்லா ஆன்மாக்களும் எளிதிற் றரிசித்து முத்திபெற்றுய்யும் பொருட்டுச் சிவபெருமான் பெருங்கருணைத் திறத்தினாலே இக்ஷேத்திரத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பெற்றுள்ளதினால் பூலோககைலாசமென வழங்கப்பெற்றுள்ளதாயும் எல்லாமழியும்படி வராநின்ற மகாசங்கார காலத்தில் வேதாகமங்கள் அழியாதிருத்தலைக்கருதிச் சிவபெருமான் ஆணைப்படி இக்ஷேத்திரத்துக்கு வந்து கடம்ப விருக்ஷமும் வில்வ விருக்ஷமுமாய் முறையே திருவுருக்கொண்டு சொக்கலிங்கப்பெருமானுக்கும் மீனாக்ஷிதேவியாருக்கும் நிழலைச் செய்துகொண்டிருக்கப் பெற்றுள்ளதாயும் அடியார்கள்பொருட்டு அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல் செய்யப்பெற்றுள்ளதாயும் அரிபிரமேந்திராதி தேவர்கள் பூசித்து வரங்கள் பெறப்பாலதாயும் தலவிசேடம், தீர்த்தவிசேடம், மூர்த்தி விசேடமுள்ளதாயும் சைவசமயாசாரிய சுவாமிகள் செய்தருளிய தேவார திருவாசக முதலிய அருட்பாக்களைப் பெற்றுள்ளதாயும் விளங்குகின்ற மதுராபுரி யென்னும் திவ்விய க்ஷேத்திரத்தில் நிகழும் சோபகிருது நாமஸம்வத்ஸரம் மேடரவி ௧௬-௨ செவ்வாய்க்கிழமை துஜாரோகணம். அன்றிரவு மலையத்துவசன் றரமகளிர்களுக்கு அரசாய் விளங்குந்தன்மைக்கிசைய விலங்குகளுக்கரசாய் விளங்குஞ் சிங்கவாகனத்தில் மீனாக்ஷிதேவியாரும், போகமோக்ஷங்களைக்கொடுக்கின்ற தாதா இவரேயன்றி வேறொருவரு மில்லையென்பதை மயக்கமின்றி யாவருமுணரக் கொடைவழங்குங் கற்பகத்தருவில் சோமசுந்தரக் கடவுளும் மாசிவீதி உற்சவங்கொண்டருளுதல்.

௧௭-௨ காலை அம்மை, சுவாமி தங்கச்சப்பரத்தில் ஆரோகணித்தாடி வீதி யெழுந்தருளுதல். அன்றிரவு அடியார்கள் செய்த குற்றத்தை நீக்கிக் குணத்தைக் கைக்கொண்டு அருள்புரிகின்றவள் என்பதை விளக்கும் பொருட்டு ஜலத்தை நீக்கிப் பாலையுண்ணும் அன்னவாகனத்தில் அம்மையும், பூதநாதர் என்ற பெயருக்கிசைய பூதவாகனத்தில் சுவாமியும் எழுந்தருளுதல்.

௧௮-௨ காலை மேற்படி சப்பரத்தில் ஆரோகணித்து வீதி கொண்டருளுதல், அன்றிரவு, ஞானமயமாகிய பாலையூட்டி மலப்பிணியை நீக்கிக்

காக்கின்றவள் என்பதற்கிசையக் காமதேனு வாகனத்தில் அம்மையும், கைலாயத்தை நினைந்து அடையவேண்டுமென்ற விருப்பத்தை யாவருங்கைக் கொள்ளக் கைலாய வாகனத்தில் சுவாமியும் எழுந்தருளுதல்.

௧௯-வ காலை மாலை யிரண்டினும் சுவர்ணத்தாலாகிய சிவிகையில் ஆரோகணித்து உற்சவங்கொண்டருளுதல்.

௨௰-வ காலை மேற்படி சப்பரத்தில் எழுந்தருளுதல். அன்றிரவு, வேதம் குதிரையும் அதன் பொருள் சத்தியும் தாமும் என்பதை யாவரும் எளிதில் உணரும்பொருட்டுக் குதிரை வாகனங்களில் அம்மையும் சுவாமியும் எழுந்தருளி வீதிகொண்டருளி வந்தபின்பு, திருமுருகன்பூண்டியில் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பொருட்டுச் சிவபெருமான் செய்தருளிய வேடர்பறி என்னும் லீலையை நடாத்துதல்.

௨௰௧-வ காலை மேற்படி சப்பரத்தில் வீதிகொண்டருளுதல். அன்றிரவு, அடியார் குழாங்களோடு ஸ்ரீஞானசம்பந்தப் பெருமான் எழுந்தருளிவர உலகத்திலுள்ள எல்லாப்பொருளும் சத்தியுஞ்சிவமுமா யமைந்திருத்தலுக்கு இசைய வடிவத்தையும் பகுத்தாற்போல தரும விடபத்திலும் விஷ்ணுமூர்த்தியாகிய விடபத்திலும் முறையே அம்மையும் சுவாமியும் எழுந்தருளி ஆடிவீதி தென்பக்கத்திலுள்ள பண்டாரசந்நிதியவர்கள் மண்டபத்துக்கெதிரில் சமணரைக் கழுவேற்றுதலாகிய லீலையை நடாத்தி வீதிக்குச்சென்று அனைவர்க்குங் காட்சி கொடுத்தருளுதல்.

௨௰௨-வ காலை பிக்ஷாடனர் வீதி கொண்டருளுதல். அன்றிரவு, உலகத்தில் எவ்வளவு கொடிய உயிரையும் காக்கின்றவள என்பதற்கிசைய யாளி வாகனத்தில் அம்மையும், அடியார்கள் உள்ளக்கமலத்தில் வதிதலேயன்றி வடிவத்தின்கண்ணும் வதிதலை யாவருக்குங் காட்டும்பொருட்டு நந்திகேசுவரர் வாகனத்தில் சுவாமியும் எழுந்தருளுதல்.

௨௰௩-வ காலை சுவர்ணப்பல்லக்கில் ஆரோகணித்து உற்சவங்கொண்டருளுதல். இரவு, மலயத்துவஜபாண்டிய மஹாராஜா தனது புத்திரியாராகிய தடாதகைப் பிராட்டியாருக்குப்பட்டாபிஷேகஞ்செய்து முடிசூட்டுதலாகிய லீலையை நடாத்தி வீதிக்கு எழுந்தருளுதல்.

௨௰௪-வ காலை மேற்படி சப்பரத்தில் ஆரோகணித்து வீதிகொண்டருளுதல். இரவு, பொற்றிண்டேரில் தடாதகைப் பிராட்டியார் ஆரோகணித்து திக்குப்பாலகர்களை வென்று ஈசானதிக்கிற்சென்று நந்திகேசுவரரோடு யுத்தஞ்செய்து வென்று நிற்கையில் சோமசுந்தரக்கடவுள் எழுந்தருளக்கண்

ட வெல்லையில் தனக்குள்ள மூன்று தனத்தில் ஒரு தனம் மறையப் பிராட்டி
யார் யுத்தத்தன்மை நீங்கி நாணி நிற்கையில் "என்றுதொட்டு நீ சயங்குறித்
தெழுந்து போந்தனையாமு மன்றுதொட்டு நம் மதுரை விட்டு உனைவிடாது
அடுத்து வந்தனம்" உன்னை வேதவிதிப்படி சோமவாரத்தன்று திருமணம்
புரிந்தருள எழுந்தருளுகின்றேம். நீ நின்னகர்க்குச் செல்லக்கடவாய் என்று
சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வார்த்தையைக்கேட்டும், காஞ்சனமா
லையார் திருமண நிச்சயார்த்தமாகக் கொடுத்தருளிய சீர்வரிசையாகத் திருமலை
நாயக்கரவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டு நடந்து வருகின்ற சீர்வரிசைகளை ஏற்று
ம் கோவிலுக்கு எழுந்தருளுதல்.

௨௰௫-௨ காலை தடாதகைப்பிராட்டியாரும் சோமசுந்தரக்கடவுளும்
திருமணக்கோலம் பூண்டருளி கோவிலில் அங்கங்கே அமைக்கப்பெற்றுள்ள
மண்டபங்களிற்றங்கி அங்கங்கு செய்யும் உபசாரங்களை ஏற்று மஞ்சள்நீராடி
சித்திரைவீதி யெழுந்தருளி வந்து முத்துராமய்யர் மண்டபத்தில் அமைக்கப்
பெற்றுள்ள கன்னியூஞ்சல் ஆடப்பெற்றுப் பின்பு வேங்கடாசலஞ் செட்டி
யார் குமாரர் இராமநாதன் செட்டியாரவர்களால் செய்யப்பெற்றுக் கண்ட
வர்கள் யாவரும் இது தேவநிருமாணமேயென்று ஆச்சரியப்படும்படி விள
ங்குகின்ற கலியாணக் கொட்டகையினுள்ளே பிரவேசித்து அதற்கப்பால்
"அங்கமாறுமே கால்களாய் முதலெழுத்தம்பொற்பீடிகையாகித் துங்கநான்
மறை நூல்களே நித்திலந்தொடுத்தசைதாம்பாகி யெங்களையகனெம்பெருமா
ட்டியோ டிருப்பதற்குருக்கொண்டு தங்கிறுலென" மஹாராஜாவாகிய
திருமலைநாயக்கரவர்களால் திருமாணஞ் செய்யப்பெற்று விளங்குகின்ற கலி
யாண மண்டபத்திலுள்ள பெ ற்றவிசில் திருப்பரங்குன்றத்தினின்றும் எழுந்
தருளி வந்த முருகபிரான் பக்கத்திலுள்ள ஆசனத்தில் எழுந்தருளத் தாமும்
எழுந்தருளிப் போகரூபியாயிருந்து எல்லாஆன்மாக்களும் போகங்களை நுகரும்
பொருட்டுத் தடாதகைப்பிராட்டியாரைத் திருமணம் புரிந்தருளுதல். பின்பு
குண்டோதரனுக்கு அன்னமிடுதல். அன்றிரவு எல்லாவுலகங்களையுந் தன்
ஆணைவழி நிறுத்திச்செங்கோல் செலுத்துகின்றவர் என்பதைக் காட்டும்பொ
ருட்டு அம்மை பல்லக்கிலும் சுவாமி யானை வாகனத்திலும் ஆரோகணித்துப்
பட்டினப்பிரவேசங்கொண்டருளுதல்.

௨௰௬-௨ காலை மஹாரதப்பவனியூர்தல் அன்றிரவு சப்தாவரணம்.

௨௰௭-௨ காலை பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தில் தீர்த்தங்கொடுத்து
ஆன்மாக்களை ஆனந்தவாரியில் அமிழ்த்துதல். பின்பு தேவேந்திரன் பூசை.
அன்றிரவு இடபவாகனங்களில் யெழுந்தருளிச்சென்று அனைவர்க்குங் காட்சி
கொடுத்தருளியபின்பு திருக்கோயில் பதினறுகால் மண்டபத்திற் சென்றருளி
முருகபிரானுக்கு மரியாதை செய்து விடைகொடுத்தனுப்புதல்.

திருவிளையாடல் திருமணப்படலம்.

இணரெரித் தேவுந்தானே யெரிவளர்ப் பவனுந்தானே
யுண்வுகொள் பவனுந்தானே யாகிய வொருவன்வையம்
புணர்வுறு போகமூழ்கப் புருடனும் பெண்ணுமாகி
மணவினை முடித்தானன்ஞன் புணர்ப்பையார் மதிக்கவல்லார்.

உ௰கூ-வ காலை அழகர் ஆயிரம்பொன் சப்பரத்தில் ஆரோகணித்து ஆற்றிலிறங்குதல். கிடைத்தற்கரிய இவ்வத்தியற்புத மகோற்சவத்தை அனைவரும் வந்து தெரிசித்துப் பேரானந்தமுற்றுப் போகமோக்ஷங்களை அடையக் கடவர்கள்.

இங்ஙனம்,

சுப்பிரமணியபிள்ளை,

மதுரை திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் மடம்.

அறிவு விளக்கம்

(தொடர்ச்சி).

உற்றதுணைப்போன்:—சகோதரா! உண்மை விரும்பியே 1901ஞு ஆகஸ்டு மாதத்தின் தக்ஷிணாயனத்தில் துஷ்டர் திருஷ்டிக்கு விளங்காதொளித்த "விவேகபாநு" 1903ஞு உத்தராயணபுண்ணியகாலத்தில் சான்றோர் மனக்குன்றில் உதயமானதற்குண்டான வாகந்தத்திற்களவில்லை யன்றோ! சுத்தப்பிரம்மத்தில் அக்கினியிற் சூடுபோற்றோன்றிய கர்மகாண்டத்திற்காசிரியராகிய நம்மிட மூத்த சகோதரர்களான பற்றருநம்பி, பழமைக்கிரங்கி இவர்கள்முன் "விவேகபாநு" வில் வரையறுத்துக்காட்டிய வாக்கியங்களையும், அவ்விருவருக்கும் நீர் பாஹிர்பக்தி, அந்தரங்கபக்தி, அநந்யபக்தி என பக்தி காண்டத்தை மூன்றாகப் பிரித்துக்காட்டிய உம்மிட வித்தியா விலாசத்தையும் கேட்டு இடையறா மகிழ்வுற்றனன். நீவிர் மூவரும் வயதிற் பெரியோரும் அறிவிற் சிறியோருமாய்விட்டதற்காக வாறாத்துயர்க்கடலி லாழ்ந்தனன். அஃதேனெனில் விவேகபாநுவே வடிவான முதியோர் உம்மைப் போல் பக்தியே முத்திதருமென்னுமல் ஞானகாண்ட முளதெனத் தெரிவித்தது வீணே! ஒருக்கால் மறந்து வெளியிட்டனரோ? தயவுசெய்து விளக்குமின்.

உண்மை விரும்பி :—அப்பா! உற்றதுணைப்போனே, நீ தெரிவித்த
ஞானகாண்டத்தில் வெளியாகும் விஷயமென்ன. அதை அனுஷ்டிக்கும்படி
முன்னோர் யாருக்காவது உபதேசித்தனரா அதை நன்குவிளக்குக.

உற்றதுணைப்போன் :—மூத்தோனே! வைஷ்ணவத்தில் இடையறுப்
பக்திசெய்த அருச்சுனனுக்கு கிருஷ்ணமூர்த்தி உடனே வைகுண்டபதவி
தராமல் பகவற்கீதையில் ஞானோபதேசம் செய்தது நீரறியீரோ. இதுநிற்க
சைவத்தில் திரிகரணசுத்தமாய்ப் பக்திசெய்த மாணிக்கவாசக சுவாமிகட்கு
சிவம்திருப்பெருந்துறையில் சற்குருசாரூபமாய் எழுந்தருளி அவர்க்கு சிவ
ஞானபோதம் புகட்டினதோவிலதோ? வேதத்தில் பேதசுருதி அபேதசுருதி
என இரண்டாகப்பிரிந்துநின்று பேதவாதம் அபேதவாதம் என விரண்டு
கற்பனைகள் வழங்குவது உமக்குத் தெரிந்திருந்தும், பேதவாதத்லைதச்சார்ந்த
கர்மம், பக்தி எனும் காண்டங்களில் ஈடுபட்டு அப்பேதத்தைக் காப்பாற்ற
வெகுபாடுபடுகிறுயே? இது நன்றல்ல; "எதார்த்தவாதி வெகுஜனவிரோதி"
என்பதை யுணர்ந்த யான் உன்பொருட்டு உண்மையே வெளியிடுகின்றேன்
கேட்பாயாக. ராஜீகதண்டனை தெய்வீகதண்டனை என்பதைக் கேட்டிலே
யோ? இனிச்சொல்வதைக்கேள். இராஜாங்கத்தில் சொற்பகுற்றஞ் செய்த
வனுக்கு பணஅபராதம் முக்கோணத்தடி முதலியதும், அதிக தப்பிதஞ்
செய்தவனுக்கு தலைவழித்து, குல்லாயிட்டு, கம்பளிகொடுத்து சிறைச்சாலையி
விட்டு வருத்துவதும்; கொலை செய்தவனுக்கு பிராணனை வதைத்தல், பர
தேசத்திற்கனுப்புதல் முதலிய சட்டம் விதித்திருப்பதுபோல்; தெய்வீகத்தி
ல் பரமாத்மா நித்தியர், உலகமும் ஜீவர்களும் அநித்தியம் அதாவது கயிற்றரவு,
கானற்சலம், முயற்கொம்பு, கனவூர்போலொத்தது என்று பெரியோர்கள்
சுருதியில் தெரிவித்ததை அறிவாயாக. இதை யுணராதவர்களுக்குக் கீர்த்த
னை ரூபமாக இவ்விஷயங்களை யமைத்து அநேக கிரந்தங்களைச் செய்தனர்.
இவ்விதமாயு முணராதவர்களுக்கு நாடகரூபமாக அநேக புஸ்தகம் செய்துத
வினர். இப்படி பரமாத்துமா நித்தியமென்பதை மேற்படி இயல், இசை, நாடக
மெனு மூவகையாலுமுணர சக்தியற்ற மூடர்களுக்கு மேற்படி தத்துவத்தை
யுணருமாறு "காஷ்டலோஷ்டேசுமூடானாம்ஞானி சர்வத்ரஸமதரிஸனः"
எனும் சுருதிவாக்கியப்படி சிலாசாஸனசாஸ்திரம் ஏற்பாடுசெய்து; அதன்படி
தேகத தவம் உணரும்பொருட்டு உண்ணாக்கே கொடிமரமென்றும், குய்யமே
பலிபீடமென்றும், வயிறே கர்ப்பக்கிரகமல்லது மூலஸ்தானமென்றும்; கல்
லினால் கோயில்கள் அமைத்து இருக்கின்றனர். அக்கோயில்களில் சனங்கள்
மனதைக்கவரும்படி பஞ்சலோகங்களால் விக்கிரகங்களையமைத்து அவற்றை
வஸ்திரபூஷணங்களாலலங்கரித்து, அவற்றினெதிரில் பாணவேடிக்கை, பஞ்ச
நாதவீணை, மேள்தாளவாத்தியங்கள், நடனஞ்செயும் தாசிப்பெண்கள், பலவி

த பிரசாதங்கள் அமைத்து ஜனங்களைக்கூட்டி "உண்ணாக் கென்றகொடிமர மாமோர் புரஞ் சந்திர புஷ்கரணி, அண்ணாக் கென்றவ லப்புறத் திற்கண்ட தக்கினி தீர்த்தமாம் ஞானப்பெண்ணே" என்றும், பீட மிருப்பதும் மையத்தி லேபலி பீடமி ருப்பதுங் குய்யத்திலே, மாடமி ருந்தசி வாலயத் தில்மணி விளக் கிருக்குதாம் ஞானப்பெண்ணே" எனும் பிரமாணங்கள் பெரியோர்களால் விளக்கப்படும். இன்னும் வேதரகசியங்களை அம்மூடர்களுக்குவிளக்க மடங்கள்கட்டி ஸ்தலபுராணங்கள் வாசிக்கத்தகுந்த மடாதிபதிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றனர். இப்படி கற்பனையாக பல மதங்களையும் பல கடவுள் நாமங்களையும் ஏற்படுத்தி, ஒன்றைவிட ஒன்று பெரிதென்றும் சிறிதென்றும் பேதமூட்டி சிறிய கடவுளைவிட்டுப் பெரிய கடவுளைப் பக்திசெய்தால் முக்தி வருமென்றுபயமுறுத்தி ஆலயங்கடோறும் திரியச்செய்து, ஆங்காங்கு கிடைக்கும் பெரியோர்களால் தேகதத்துவத்தை மேற்கண்டவிதமாக உணரும்படி செய்தனர். இப்படியுமுணராதவர்களுக்கு தலைவழித்தல் குட்டிக்கொள்ளல் முழங்காற்படியச் சேவித்தல் முதலியவைகளால் கர்வபங்கஞ்செய்வித்துத் தடுத்தாட்கொள்ள விரும்பினர். பிறகு உங்கள் சரீரத்தை அநேக யுகங்களாக நிலைக்கச்செய்கிறோமெனும் ஆசையூட்டி "உணவோர் பொழுதேனும் பலவுரிசை விடுபுளியா, லூனோ நரைதிரை யெய்திடுமுப்பாற் றளர்வெய்து, திணமாதிகள் வேண்டே லெனவுண வாதிசுகத்தை, நீத்தாரிவை நீத்தாருட னீத்தற் கறுபிரிவாய்க், கணநாத னயன்மாலு ருத்திர னாதியதேவர், காப்பென் றறுநிலையுந் தருகலையுந் திகழுருவும், குணமுந் தொழிலாதி தெளிமன திற் படநாட்டிக், கூட்டைக் கழிபுட்போ லுயிர்பூட்டைக் கழுவித்தால்" எனும் ஆன்றோர் வாக்கியப்படி மனை, மக்கள், பொருள், உணவு முதலிய சுகங்களை விடச்செய்து, நிராசாபரனாக்கி; பிறகு சித்தர்களுக்குத் தலைவனான விஷ்ணுவே பத்தவதாரத்தில் சரீரத்தைவிட்டு மறுபடி வேறுசரீர மேற்றுக்கொண்டாரெனில் உங்கள் சரீரம் நிலைக்காதெனும் உண்மை தெரிவித்து அதன்பின் அபேதயுக்தியைப் போதித்தார்கள். சொன்னபடி கேட்பவர்களுக்கு மேற்கண்ட சங்கடங்களில் அகப்படச்செய்யாமல் அபேதயுக்தியைப் போதிப்பார்கள் என்றனன்.

உண்மைவிரும்பி:—சகோதரா! சிறுபிள்ளைத்தனத்தைக் காண்பித்தாயே? நீ தெரிவித்த அபேதசுருதியின் கருத்தைப் பிறகு உன்னால் தெரிந்துகொள்கிறேன். பேதசுருதியை அனுஷ்டிப்பவர்களுக்கு மோக்ஷமில்லையென்றும் சொர்க்காதிபதவிதான் உளதென்றும் தெரிவித்த உன் நெஞ்சுறுதிக்கு யான் சந்தோஷிக்கிறேன். அப்பா! என்னிட ஆசான் விசிஷ்டாத்வைதி. அவரிடபெயர் உபயவேதாந்தபிரவர்த்தகாசிரியர். அவரோ சைவம், பௌத்தம், சமணம், மஹமதீயம், கிறிஸ்தவம் முதலிய பல மதங்களை அடக்கி, அம்

மதஸ்தர்களையும் விசிஷ்டாத்வைதிகளென்று ஒப்பச்செய்து வைஷ்ணவமதமே முதன்மையானதென்றும் பரமான்மா ஜீவான்மா நித்தியமென்றும் கூறி நிலைநாட்டி இருக்கிறார். இவரிடகொள்கையை அறியாத சிறுவயதுள்ள நீ வாயில்வந்தபடி பிதற்றுவது அழகல்லவென்றனன்.

உற்றதுணைப்போன் :—மூத்தோனே! யான் அறிவீனமாக என் சுதாவில் யாதொன்றும் யுக்திசெய்து கூறவில்லை. ஆன்றோர்கள் கொள்கையே எனக்கு மேற்கோளாகும். உம்மிட ஆசிரியர் செய்திருக்கும் தீர்மானத்திற்கு நீரே ஒப்புதற் கர்த்தாவாய் வெளிப்பட்டதால், உம்மிட ஆசிரியனாத கேட்க வேண்டிய கேள்வியை உம்மையே கேட்கத்துணிந்தனன். அஃதாவது வேதத்தில் துவிதம், அத்துவிதம் என் இரண்டு பதங்கள் இருக்கின்றவேயொழிய விசிஷ்டாத்வைதமெனும் பதம் காணோம். விசிஷ்டாத்வைதமென்பது கடவுளிலக்கணமாயின் வேதத்தில் இவ்வாக்கியம் எங்கேயுபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது? சாந்தம், சிவம், அத்வைதம் என்று வேதத்தில் கூறியிருக்கும் வார்த்தைகளின் கதிஎன்ன? ஐயா! விசிஷ்டாத்வைதமென்றாலென்ன? ஜீவன்வேறு உலகம்வேறு ஈஸ்வரன்வேறு என்றுரைக்கும் நீங்கள் என் துவைதிகளெனச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறீர்களில்லை. ஜீவேசஜகத்தநிர்வசநியமே பிரம்மமே நித்தியம் என்கிற அத்வைதிகளைப்போல அத்வைதமெனும் சொல்லையும் உபயோகித்துக்கொள்வது ஆணும்பெண்ணுமல்லாப்பேடி ஆண் அணிகலம் தரித்து ஆடவனெனச் சொல்லிக்கொள்வதுபோலல்லவோ விருக்கிறது. அப்படித் தங்களை யாரும் நினையாதிருக்க தாங்கள் தங்கள்மதத்தின் பெயருக்குரிய பொருளை விரிவாய் விளக்குங்கள் பார்ப்போம்.

(இன்னும் வரும்)

பு. ஜயராமபிள்ளை,
(ஆத்மர்நேசன்).

தற்காலத்துத் தமிழ்நிலைமை.

பண்டைக்காலந்தொட்டுச் சீரும்சிறப்பும்பெற்று விளங்கும் நம் செந்தமிழ்ச் செல்வியின் தனியரசாட்சியில் ஆங்கிலமென்னும் மறுபுலமங்கை மெல்லக்கால்வைத்து நாளடைவில் யாண்டும் பரவித் தன்கொற்றம் நாட்டித் தமிழ்ச்சிறுர்கட்கு உத்தியோக பதவி யளித்து மயக்கித் தன்னையே விரும்புமாறு செய்த உன்னத நிலையில் வீற்றிருப்பாளாயினள் 'ஒண்டவந்தபிடாரி ஊர்ப்பிடாரியானதுபோல்' இவட்கெய்திய உயர்வையும் தனக்செய்திய தாழ்வையும் நினைக்குந்தோறும் அன்னே! தமிழ்ப்பாவைநெஞ்சம் எவ்வாறு

பதைப்புறும்! தற்பேணுநர் தவிக்கவும், மாற்றுட்பேணுநர் மகிழவும் காணும்போது அவட்குளதாந்துயர் எத்துணைத்தோ? தன்னுடைய நவரசாலங்காரச் செய்யுட்களை நமது நேயச்சிறார்கள் அவமதித்து நகையாடும்போது கண்ணிறை நீர்கொண்டு கலங்காதிரான். தன்னை விரும்பிய மூவேந்தரும், அப்போதைய பாவேந்தரும், சங்கமும் போயபின் எவர் நமமை க்ஷேமம் வினவுவர் எனக்கருதி நெஞ்சு புண்ணுகி நெடுந்துயருழப்பாளன்றே! முந்துறும் பெருமறை முனைத்தருள் வாக்கால், அன்பின் ஐந்திணை என்று அறுபது சூத்திரம், கடலமிழ் தெடுத்துக் கரையில் வைத்ததுபோல், மொருவில் ஒருவன் பொருண் மரபளிக்கப் பெற்றுயர் ஆக்கிய நற்றமிழ்ப் பாவாய்! அச்சோ நினக்கோ இக்கதி நேர்ந்தது! மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாய்க் கோவையும், செந்நாப் போதார் திருவாய்த் தேறலும், கம்பராதியர் கவின் செறிகவியும், உம்பரும் வியக்க உடையை நீயன்றோ! சிந்தாமணியாதிய சுவைப்பொக்கிஷங்கள் பல நின்பாட்டுண்டே! வருக்கரிய சொற்பொருள் மாதுரிய முற்றும், தனிக்கவர்ந்த நினக்குரிய சீர் கவர்தற்குற்ற, மற்றொன் றெத்தகைத்தோ! என யாமும் இரங்கி அன்னாட்கோர் ஆறுதல் கூறுவேம்.

செந்தமிழ்ச்செல்வியிரங்கல், தேன்மொழிப்பாவாயிரங்கல். மற்றைப் பாஷைகளுந் தலைதூக்காவண்ணம் கடிந்து ஆங்கிலக்கன்னி அரசியற்று மிக் காலத்தும் நின்புகழ் ஆங்காங்குப் பரவாமற்போகவில்லை. நின்கட் கற்பனை சொற்சுவையமைய இலக்கண வரம்புகோலி வைக்கப்பட்டுள்ள நூற்பொருள்களின் அருமைபெருமைகளை அறிந்து மகிழுநர் ஆண்டாண்டுள்ளார். நீ நின் பூர்வ நிலையைப் பெறுவிடினும நின்கீர்த்தி மங்குமென்பது கொஞ்சத்திலில்லை. என்னெனில், நினது மாதுரிய சாதுரிய நயநடைகள் புராதன வித்வன் மணிகளால் நன்குவிளக்கப்பட்டுள்ளன. மாணவகர் ஆங்கிலத்தோடுகூட சுதேச பாஷைகளுளொன்றும் கற்கவேண்டுமென்னும் வித்யா இலாகா அதிகாரிகளின் ஏற்பாடு நின் பரிதாப நிலையில் உதவிசெய்கின்றது. நின்னொடு பயிலும் சிறார் உபாத்தியாயர்கட்கு வருஷந்தோறும் நன்கொடையளிக்கும் சம் துரைத்தனத்தார் நின்வாழ்வைச்சற்றுப்பராமரிக்கின்றனர். இம்மட்டிலும் நீ அதிர்ஷ்டசாலியே யன்றோ? இன்னொன்றுகேள், உனது பண்டை இலக்கண கம்பீர நடையை இக்காலத்துப் பெரும்பான்மையோ ருணர்வரியர். ஆதலின் நின் சொற்கட்டின் முறுக்கு தற்கால நிலையை அநுசரித்துப் பாமர பண்டித ரஞ்சிதமாக மாற்றப்படுவதாகுக. இதைப்பற்றி யடுத்த பாநுவில் நின் கவிஞர்கட்கு விண்ணப்பிக்கலாகும்.

(இன்னும் வரும்).

அ. வரதநஞ்சையபிள்ளை.

அறிவின் அபிவிருத்தி.

மானுடராய்ப் பிறந்தபேர் அறிவின் விருத்தியினாலே உண்மையான ஆநந்தத்தை யடையலாமே ஒழிய வேறு எவ்வகையானும் அடைதலரிது. அவ்வறிவைச் சற்குரு மூலமாகவும் பெரியோர்கள் மூலமாகவும் கிரந்தங்கள் மூலமாகவும அடையலாம். சற்குரு கடாக்ஷமும் பெரியோர்கள் சல்லாபமும எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும கிடைப்பது அரிது. கிடைக்கும் பக்ஷத்தில் விசேஷமென்பதிற் றடையில்லை. ஆனால் கிரந்தங்களோ எச்சமயமென்றாலும் சித்தமாயிருக்கின்றன. அவற்றை நாம் உபயோகிப்பதற்குத் தக்கவண்ணம் அவை நமக்குப் பயனைத் தருகின்றன. தற்பயிற்சியால் அறிவை யடைவதற்கு நல்ல நூல்களைப்போல் வேறு சுலபமான சாதனங்கள் கிடையா. ஆகையால் நம்நாட்டார் கிரந்தங்களைச் சேமித்து வைப்பதில் பெருங்கவலை யெடுத்துக்கொள்ள வேண்டுவது இன்றியமையாதது. ஒவ்வொரு பட்டினத்திலும் ஒவ்வொரு பெருங்கிராமத்திலும் ஜனோபகாரமான புத்தகசாலைகளிருப்பது அவசியம். அநேகமாய் நம் பெரும்பட்டினங்களில் இவ்வித புத்தகசாலைகள் ஒருவாறாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் அநேகம் குறைவான நிலைமையிலேயே இருந்து வருகின்றன. இருக்கிற புத்தகங்களும் அந்நிய பாஷையாகிய ஆங்கிலேய பாஷையிலிருக்கின்றன. இது விஷயத்தில் அந்நிய நாட்டார் அடைந்திருக்கும அபிவிருத்தியை அறிவோமானால் ஆச்சரியத்துக்கு அளவிராது. இங்லாந்து தேசத்தில் 1901-ம் வருஷத்தில் ஜனங்கள் தாராளமாய் வாசிக்கும் வண்ணம் 620 புத்தகசாலைகளிருந்தனவெனக் கணக்கிட்டிருக்கின்றனர். அமெரிக்கா தேசத்திலோ கிராமங்கள்தோறும் புத்தகசாலை யுண்டு. அதனாலன்றோ அத்தேசத்தார் அறிவில் முதிர்ச்சியடைந்து மகா அற்புதமான விஷயங்களை யெல்லாம் கண்டுபிடித்திருக்கின்றனர்.

பகவத் சிருஷ்டியாகிய இயற்கைப் பொருளே பெரும் புத்தகங்கள்போல் விரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது உண்மையேயானாலும் அவ்விதப் புத்தகங்களைத் தக்கவண்ணம் அறிவதற்குச்

சரியான முன்பழக்கமில்லாவிடில் முடியாதென்பது திண்ணம். அம்முன்பழக்கம் கிரந்தபூர்வமாகவே அடையவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் நல்ல நூல்கள் அடங்கிய புத்தகசாலைகள் பலவிடங்களில் ஏற்படவேண்டியது இன்றியமையாதது. அவையிருப்பின் அறிவையடைய ஆவலுண்டாகும். ஆவல்கொண்டு அநேகர்போய்ப் படிப்பார்கள். படித்தால் பலருக்குப் பயன்படும். அதனால நம்நாடு அபிவிருத்தியடைய இடமுண்டு. முன் நாளில் நம் கிராமங்கள்தோறும் சம்ஸ்கிருதத்திலும் தமிழிலும் அநேக கிரந்தங்கள் ஏடுகளிலிருந்து வந்தன. தீப்பிடிக்கும் காலத்தில் நம் முன்னோர் வேறெவற்றைக் கைவிட்டுப்போனாலும் ஏடுகளைச் சேமித்து வந்தார்கள். சில வீடுகளில் அவைகள் பெரிய பலகை அடுக்கிய பரண்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கும். ஏணிவைத்து ஏறியே அவைகளை எடுக்கும்படியாயிருக்கும். கிராமாந்திரங்களில் திண்ணைதிண்ணையாய்ப் பலர் எழுத்தாணி வைத்துக்கொண்டு எழுதினவண்ணமாயிருப்பார்கள். அத்துணை சிரமப்பட்டுக் காப்பாற்றின ஏடுகள் இன்றும் கிராமங்களில் சிலவிடங்களில் ஏராளமாய்க் கிடைக்கின்றன. நம் ஜனங்களுக்கு அறிவினிடத்தில் அவ்வளவு ஆவலிருந்து வந்தது. சாகுபடிக்குச் செலவிட்ட நேரங்கள்போக கிரந்த காலக்ஷேபமே செய்து வருவார்கள். தற்காலத்திற் செய்துவருவதுபோல் வீண்பொழுதுபோக்கி வரமாட்டார்கள். அறப்படித்த வித்துவான்களாகிப் பிரசித்தி பெறாவிடினும் அநேகர் கூடியமட்டும் அறிவை விருத்திபண்ணின வண்ணமாயிருப்பார்கள். அவ்வித நல்வழக்கங்கள் அரிதாய்விட்டன. கிராமங்கள்தோறும் வழக்குகளும் சண்டைசச்சரவுகளுமே மேலிட்டன. திண்ணைகள் எங்கும் சீட்டாட்டமும் வம்புமே பெருகிப்போயின. கிராமவாசிகள் தற்காலம் கேட்டையடைந்தவண்ணம் பட்டினத்திலுள்ளவர் அடையவில்லை. உண்மையை ஆராய்ந்து பார்க்கின் பட்டினத்திலுள்ளவர்கள் அதிக அபிவிருத்தியடைந்து வருகின்றார்கள். முன்னாளில் நம்நாட்டு ஆழ்ந்தஅறிவு கிராமங்களிலேயே குடிகொண்டிருந்தது. பிரசித்திபெற்ற வித்துவான்கள் கிராமங்களிலேயே வாசம்பண்ணிக்கொண்டு யோக்கியமாகக் காலத்தைச் செலவிட்டுக்கொண்டு சௌக்கியமாய் வாழ்ந்திருந்தனர். பட்டினங்களுக்கு எப்பொழுதா

வந்து சென்று தம் அறிவைப் பரவச்செய்து பரிசுபெற்று வருவது வழக்கம். பெரும்பாலும் நகரவாசத்தை அவர்கள் நரகவாசமாக எண்ணுவார்கள். தற்காலத்தில் தலைகீழாகிவிட்டது. ஆர அமர இருந்து நூலாராய்ச்சி பண்ணுவதற்குக் கிராமங்களே தக்க இடங்கள். ஆகையால் கிராமங்களில் பிறந்துவளர்ந்தவர்கள் தங்கள் காளைப்பருவத்தில் வெளியேறி சம்பாத்தியத்தில் முயன்றிருந்தாலும் மாலைப் பருவத்திலாவது கிராமங்களைச்சேர்ந்து தங்கள் கிராமத்தாரை அபிவிருத்திபண்ணுவதற்கு அறிவைப்புகட்டும் அரியகிரந்தங்களைச் சேகரித்துக்கொடுத்து அன்னவர்களை உய்யச்செய்வார்களானால் நம்நாட்டின் அறிவு முன்போல் அபிவிருத்தியடைந்து பிரகாசிக்கும். இல்லாவிடில் வரவரக்குறைவுறும் என்பதிற் சந்தேகமில்லை. "அறிவுடையார் எல்லாமுடையார் அறிவிலார் என்னுடையரேனுமிலர்" என்ற முதுமொழியை நன்குகவனித்து நம்நாட்டின் அறிவைப் பரவச்செய்வதற்குப் பற்பலவிடங்களில் புத்தகசாலைகள் ஏற்படுத்தி நம் நாட்டின் அபிவிருத்தியைத்தேட முயல்வது நம்கடமை. ஒவ்வொரு கோவிலையும் மடத்தையுமடுத்து ஒரு புத்தகசாலை ஏற்படுமானால் மிக்க நலமாயிருக்கும். ஏனைய உலகத்தாருக்குமுன் நாம் சோபிப்பதெல்லாம் நம் பணத்தாலன்று. நம் பலத்தாலுமன்று. நம் அறிவாலும் சாந்தகுணத்தினாலுமே புகழ்பெற்று விளங்குகின்றோம். அவ்விதப்புகழ்ச்சிக்குக் காரணமாயிருக்கும் அருங்குணத்தை வரவர க்ஷீணமடைந்து வரும்படி பார்ப்பது தர்மமோ. ஆகையால் நம்நாட்டு அறிவுடையாரொவரும் இதனை நீளநினைந்து நம் அரிய பெரிய பழைய நூல்களைச்சேமித்து வைப்பதுடன் நம் ஜனங்கள் சுலபமாய் அறியும் வண்ணம் பல நூல்களைப் புதிதாய் இயற்றிப் புத்தகசாலைகளை ஏற்படுத்தி அறிவை அபிவிருத்திசெய்து ஆநந்தத்தைத் தேடுவார்களாக. அறிவின் ஆநந்தமே ஆநந்தம். அதனை யடையும்படியான சாதனங்களைத் தேடிக்கொடுத்தலே நம் நாட்டுக்கு நாம் செய்யும் பெரும் புண்ணியம்.

பத்திராதிபர்.

மோரின் குணம்.

இந்துக்களைப்போல் மோரில் பிரியமுடையவர்கள் உலகில் எவருமில்லையென்றே சொல்லத்துணியலாம். அதன் அபாரகுணங்களைக்கண்டே நம் பெரியோர்கள் அதனைத் தாராளமாய் நாம் அநுதினம் உபயோகிக்கும் வண்ணம் ஏற்பாடு செய்தார்கள் போலும். அதன் தன்மை இன்னதென்று அறியாமலே நாம் அதனைக் கல்பகோடிகாலமா உபயோகித்து வருகின்றோம். மேல்நாட்டார் அதன் குணத்தை இப்பொழுதுதான் கண்டுபிடிக்கலாயினர். ஹெல்த் (Health) என்ற பத்திரிகை இதனைப்பற்றிக் கூறுவதாவது:—"மோரின் புளிப்பு (Lactic acid) இரத்தக்குழல்களில் படியக்கூடிய எவ்வித மண்ணையும் போக்கிவிடும். ஆகையால் அது யாதொரு அடைப்புமின்றித் தாராளமாய் ரத்தம் ஓடும்படி செய்கின்றது. அதனால் கணுக்களைச்சுற்றி யாதொரு கெட்ட பதார்த்தமுந் தங்கி எரிச்சல் முதலியன உண்டாகாமல் பாதுகாக்கின்றது. தசை நார்களில் விஷப்பொருள்கள் யாதொன்றுந் தங்குவதில்லை. இரத்தக் குழல்கள் திமிர்த்துப்போவதாலேயே அநேக வியாதிகள் உண்டாகின்றன. மோரை நாம் தாராளமாய் உபயோகித்து வந்தால் 20, 25 வருஷங்களுக்கு இவ்விதத் திமிர்ப்பு உண்டாகாமற் றடுக்கும். மலச்சிக்கலால் சந்துவாதம் (Gout) உண்டாகிறது. மோரை உபயோகித்தல் இதற்கு நலத்தை உண்டாக்கும். அதன் உபயோகம் நுரையீரல், தோல், பிருக்கம் (Kidney) முதலியவற்றைத் தூண்டுதல் செய்வதே. அது இளைப்பைக்கும் நல்ல சிவப்பும் சுகமுமான இரத்தத்தைக் கொடுத்துதவுகின்றது. சந்துவாதத்தினால் துன்பப்படுவோர் மாமிசம், தித்திப்பான பண்டங்கள், வாசனைத்திரவியங்கள், ரொட்டி முதலியவைகளைக் கண்ணுற்பார்க்கவு மொண்ணாது. முட்டைகள், புதிதாய்ப்பறித்த பழவர்க்கங்கள், காய்கறிகள் இவை நன்மை பயக்கும். கணுக்களில் வீக்கங்கண்டால் ஒருவன் அன்று கடைந்த மோரை வேண்டியமட்டும் உண்ணுதல் நலம்". புளித்து நாற்றமெடுத்த மோரை என்றும் உபயோகியாமல் நீக்கல் நலம். "நீர்கருக்கி மோர்பெருக்கி யுண்பவர்தம் பேருரைக்கிற் போமேபிணி" யென்று கூறும் நம் பதார்த்தகுண சிந்தாமணி. "நீரைவிட்டு மோரைப்பெருக்கு" என்பது நம் பழமொழி. ஆகையால் கூழ்போன்ற கெட்டிமோரை உபயோகியாமல் நீக்கல் நலம், எருமை மோர் மந்தத்தை யுண்டுபண்ணக் கூடியதாகையால் பசுவின் மோரே மிக்க நலம்.

பத்திராதிபர்.

ஜகத்ஜோதி.

2-ம் அத்தியாயம்.

பருந்தையும் பார்க்கமுடியாத அப்பாழும் பாலைவனத்தில் தன் பாரியையைப்பறிகொடுத்த துக்கத்தாலும் பச்சைப்பிள்ளையைப் பாதுகாக்க என்செய்வது என்ற ஏக்கத்தாலும் மனம் பதைத்து நெக்கு நெக்குருகி அழுதான் அவ்வன்பன். "ஆண்டாண்டுதோறு மழுது புரண்டாலு மாண்டார் வருவரோ?" சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் அவன் மனம் முற்றிலுமாறி பின்வருமாறு சிந்திக்கத்தொடங்கினன். "ஆவாரையாரேயழிப்பர் அதுவன்றிச் சாவாரையாரேதவிர்ப்பர்". இதனை யறியாது நெஞ்சம் புண்ணாக நினைந்துருகுவதிற் பயனென்ன? எல்லாம்வல்ல ஈசனிட்ட கட்டளைப்படியே எதுவும் நடக்குமென்று நினைந்து இச்சம்சாரவாழ்க்கையில் கமலநீர்போல் ஒட்டியும் ஒட்டாமலுமிருப்பதே நலம். வீணில் விசாரப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதிற் பயனென்ன? "கற்றூர் முற்றேரன்றுக் கழிவிரக்கம்" என்று மனத்தைத்தேற்றி விசாரத்தை நீக்கியிருத்தலே நலம். நாம் செய்ய வேண்டிய முயற்சியில்மட்டும் தாழ்வு வாராது நடத்தி வருவோமானல் ஈசன் செயற்படி நடப்பது நடக்கும். அதைப்பற்றிக் கவலை கொள்வதிற் பயனென்ன? நான் எவ்விதம் மனத்தைத்தேற்றினும் குழவியை நோக்கும்போது பரிதாபமாயிருக்கிறது. பகவானே! நீரே இக்குழந்தைக்கு அன்னையாயிருந்து காப்பாற்றவேண்டும்" என்று கூறி ஒருவாறு தேறுதலடைந்தான். வெயிலின் கொடுமை பொறுக்கமுடியவில்லை. குடைநிழலில் குழந்தை படுத்து மெய்ம்மறந்துகிடந்தது. தனக்கு நேர்ந்த ஆபத்தைப்பற்றி அதற்குச் சிறிதுமுணர்ச்சியில்லை. அந்நம்பி வெயிலிலிருந்த வண்ணமே பகற்பொழுதெல்லாம் சகிக்கமுடியாவிதம் துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான். ஒரு நாழிகைபோவது ஒரு யுகம்போலிருந்தது. குழந்தையைப்பார்க்கப்பார்க்க அவனுக்கு துக்கம்மேலிட்டது. அழுது அழுது அவன் கண் புண்ணாய்ப்போய்விட்டது. தொண்டையும் நாவும் முற்றிலும் வறண்டுபோயின. முகமெல்லாம் கொப்புளங்கள் வெடிக்கத்தொடங்கின. மூச்சுவிடவும் முடியவில்லை. வரவர நெஞ்சும் நாவும் வீங்கத்தலைப்பட்டன. கண்கள் தீமூட்டப்பட்டனபோல் தகதகவென்று எரியத்தொடங்கின. இனி இக்கொடுமைக்குத்தப்ப வழி

யில்லையென்று நினைந்து அந்நம்பியும் சாவதற்குச்சித்தமாயிருந்தான். குழந்தை பாலில்லாமற் குவாகுவாவென்று கதறத்தொடங்கியது. விறைத்துச்செத்துப்போகும்போலிருந்தது. அந்நம்பி தான் மேல் போட்டிருந்த சணற்றுணியைக் கழற்றி அதிற்படிந்திருந்த வியர்வை நீரில் சில துளிகள் அக்குழந்தை நாவிற் பிழிந்தான். இது மகா அருவருப்பான விஷயமாயினும் ஆபத்துக்கென்செய்வது. அத்துளி கள் அக்குழந்தைக்கு ஆயுள் மருந்தாயின. நம்பியின் நாவோ புர ட்டமுடியாவண்ணம் வீங்கிவிட்டது. அவன் தன் உதடுகளை ஒன்று சேர்த்து மடிக்கமுடியவில்லை. சாவதுநிச்சயமென்று நினைத்து குழ ந்தையை இறுகக்கட்டிக்கொண்டான். அச்சமயத்தில் அவன் நா அவனை யறியாது வெடித்து இரத்தம் களகளவென்று வழிந்து தொண்டைக்குள் பாய்ந்து வயிற்றுக்குள்ளும் இரண்டொருமடக்குச் சென்றது. தீபோல் எரிகிற காய்ச்சலுக்கு இது பெருஞ் சாந்தத்தை யுண்டுபண்ணிற்று. பகவான் பரமவைத்தியரன்றோ? அவரது அபார கிருபையை நாமறிவோமா? இவ்வாறு நேரிட்ட தாகசமன த்தால் நம்பிக்குத் தன்னையறியாமல் தூக்கம் வந்துவிட்டது. அயர் ந்து சிறிது கண் துஞ்சினான். இக்கஷ்டங்களையெல்லாம் கண்ணுற் பார்க்கச் சகியாதவன்போல் சூரியனும் குடதிசைக்குன்றில் மறையத் தொடங்கினான். இதுகாறும் தன் கிரணங்களைப்பரப்பி லோகமெல் லாம் பொசுக்கின சூரியன் இப்பொழுது சகல கிரணங்களையும் தன் னுள் அடக்கிக்கொண்டு பிரகாசமான உருவத்தோடு குடதிசைக்குன் றில் தோன்றியதானது நெடுநாள் இராஜ்யபாரம் வகித்து அலுத்துப் போன ஓர் அரசன் சகல போக போக்கியங்களையும் முற்றுந்துறந்து மலைச்சாரலில் ஒடுங்கியிருந்து தவஞ்செய்யப்போனதுபோலிருந்தது. போகுங்கால் அவ்வரசன் தன் இராஜ்யபாரங்களைத் தன் இளங்குமார னிடம் ஒப்புவித்துப் போகுமாப்போல் சூரியனும் தன் அருப்புதல் வனாகிய சந்திரனிடம் ஒப்புவித்து மறைந்தான். செக்கச்செவே லென்றிருந்த வானம் சற்றுநேரத்துக்கெல்லாம் ஒரே நீலமாய்த்தோ ன்றினது ஒரு பெரும் இந்திரஜால வித்தைபோல் தோற்றிற்று. ஆ! ஆ! அம்மாறுதலின் வியப்பைத்தான் என்சொல்லுவேன். சிறிது நேரத்துக்குமுன் நெருப்புத்தழலிற் கால்வைத்தாற்போலிருந்த இட ங்கள் இப்பொழுது பனிநீர் தெளித்துப் பாதங்களுக்குக் குளிர்ச்சியா

யிருந்தன. முன் பார்க்கக்கூசிய ஆகாயம் இப்பொழுது வைத்த கண்களை வாங்காமல் பார்க்கும்படி அழகாயிருந்தது. முன் சூனியம்போற்றோன்றின ஆகாயம் இப்பொழுது அமிர்த கிரகங்களைப் பொழிகின்ற சந்திரனாலும் வைரம்போல் பளீர்பளீரென்று ஒளிராநின்ற நட்சத்திரக்கூட்டங்களாலும் பொலிவுற்று மிக்க சம்பீரமாய்த்தோன்றிற்று. கொல்லுலைக்கூடத்தினின்று எழும்பும் தீக்காற்றுக்குச்சமமாய் வீசிய நெருப்புக்காற்று இப்பொழுது பொதியமலைச்சாரலினின்று வீசும் தென்றற்காற்றுக்குச் சமமான குளிர்ச்சிபொருந்தியதாயிற்று. அக்காட்டில் பட்டுப்பட்டென்றெரித்த நிலவை அநுபவிக்கப் பிராணிகள் ஆங்கில்லாதது ஆளில்லாமங்கைக் கழகுபோலாயிற்று. நெட்டுயிர்ப்போடுற்ற பிணம்போற்கிடந்த நம்நம்பிமேல் குளிர்ந்தகாற்றுப் பட்டவுடனே அவனும் களைதீர்ந்து கண்விழித்து அங்குமிங்கும் பார்த்தான். எல்லாம் புதுமையாய்க் காணப்பட்டன. குளிர்ந்த காற்று படப்பட அவன் நாவரட்சியும் சிறிது தணிந்தது. உடனே தன் இன்னுயிர்க்காதலி கடைசியாய்ச்சொன்ன வசனங்கள் அவன் ஞாபகத்துக்கு வந்தன. உடனே தன் உடைவாளைக்கொண்டு மிக்க சிரமப்பட்டு ஓர் பெருங்குழி தோண்டினான். பக்கத்திற் படுத்துத் தூங்குபவள்போற்கிடந்த தன்னருங்காதலியை மெல்ல எடுத்து அக்குழியிலிட்டு மண்ணைத்தள்ளி மூடினான். இளைப்பின் மிகுதியால் அவ்விடத்திலேயே படுத்துக்கண்ணயர்ந்தான். பேயுந்தூங்கும்படியான நடுநிசியில் இரண்டொருமுறை அவன் நாவெடித்து இரத்தம் அவனையறியாது உட்சென்றது. அதனால் அவன் உயிர் பிழைக்க நேரிட்டது. விடியற்காலையில் அவன் மெய்ம்மறந்து தூங்கினான். அச்சமயம் அவ்வழியாகச் சில பிரயாணிகள் மூட்டைமுடிச்சுக்களை ஒட்டகங்கள்மேல் போட்டுக்கொண்டு சென்றனர். பிணம்போல் ஒரு மனிதனும் ஒரு குழந்தையும் படுத்திருப்பதை அவர்கள் கண்ணுற்றுப் பரிதபித்து அவ்விடம் சென்றார்கள். மூச்சிருந்ததைக்கண்டு சந்தோஷித்தனர். பெருங்குரலுடன் கூப்பிட்டுப்பார்த்தும் நம்பி எழுந்திருக்கவில்லை. பலமாய்ப் புரட்டிப்புரட்டி அசைக்கவே ஒருவாறு கண்விழித்துக்கொண்டான். மறுமுறை கண்மூடினான். மறுமுறை அசைத்து எழுப்பினார்கள். எழுந்து ஒரு நிமிஷம் உட்கார்ந்து உடனே படுத்துவிட்டான். திரும்பவும் எழுப்பினார்கள்.

அப்பொழுதும் தொந்திரவு பண்ணுதேயுங்கள் என்று சொல்லிப் படுத்துவிட்டான். அவர்கள் அம்மட்டோடு அவனை விடவில்லை. விஷயங்களை விசாரிக்கவேண்டுமென்ற ஆவல் அவர்களுக்கு அதிகமாயிருந்தமையால் கடைமுறை எழுப்பி உட்காரவைத்தார்கள். அப்பொழுதுதான் சிறிது தூக்கக்கலக்கம் நீங்கிற்று. கண்களைத்துடைத்து நன்றாய்ப்பார்த்தான். மானுட உருவங்கள் தட்டுப்பட்டன. கனவோ அல்லது உண்மையான தோற்றமோவென்று மறுபடியும் கூர்ந்து பார்த்தான். உண்மையான உருவங்களென்றே உணர்ந்தான். அவர்கள் இவனை நோக்கி "எக்குலத்தாய்? யாதுன்னூர்? யாதுன் பேர்? நீ வருதற்கென்னிமித்தம்? சகல விவரங்களையும் கட்டுரைத்துக்காண்" என்று குசலப்பிரச்சினம்பண்ணினர். உடனே சோறிட்டுத்தண்ணீரும் வார்த்தார்கள். "அன்னதாதா சுகீபவா" என்று மனமுவந்து புகழத்தொடங்கினன் அந்நம்பி. வெள்ளாட்டுப்பால் கறந்து பஞ்சினுல் நனைத்துச் சிறிதுசிறிதாய்க் குழந்தையின் வாயிற் பிழிந்தனர். போனஉயிர் ஒருவாறுமீண்டது. நம்பிக்குங்களைதெளிந்து சிறிது திடங்கண்டஉடனே மற்றையப்பிரயாணிகளதுஉதவியால் தன்னருங்குழந்தையையும் தூக்கிக்கொண்டு எல்லோருடனும் லாகூர் நகர்வந்துசேர்ந்தான். அங்கே உள்ள ஓர் சத்திரத்தில் குழவியும் தானும் வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

(தொடரும்)

எஸ். சாமிநாதையர்.

பருத்திக்கொட்டையின் அற்புத உபயோகம்.

இவ்வுலகிலுள்ள தேசங்களில் பருத்தி நன்றாய் விளைகிற இடங்கள் நம் இந்தியாவும், எகிப்தும், அமெரிக்காவுமே. அமெரிக்கர்போல் அவ்வளவு நன்றாய் நாம் பருத்தி சாகுபடி செய்யாவிடினும் கூடியவரை நம் குடியானவர் பருத்தி சாகுபடி செய்வதிற் கைதேர்ந்தவர்களென்றே சொல்லல்வேண்டும். பருத்தியைப் பறித்தபிறகு எஞ்சிய கொட்டையை நாம் வியாபாரச்சரக்காக உபயோகிக்கிறோம். அதனைக் குடித்தனக்காரர்கள் வாங்கி மாடுகளுக்குத் தீனியாகஉபயோகித்து வருகின்றனர். கறவைமாடுகளுக்கு ஆட்டியும் வண்டிமாடுகளுக்கு ஆட்டாமலும் வைப்பது வழக்கம். பருத்திப்பாலைச் சாதாரண

ஜனங்கள் சாப்பிடுகிறார்கள். இவ்வுலகில் 50 லட்சம் டன் பருத்தி வருஷாவருஷம் சாகுபடியாகிறதாக ஒருவாறு கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். அவற்றில் நூற்றுக்கு எண்பது அமெரிக்காவில் மட்டும் பயிராகிறது. மீதம் 20 பாகம் எகிப்திலும் இந்தியாவிலும் பயிராகின்றது. அமெரிக்கர் இதன் கொட்டையை உபயோகிக்கும் விதம் மிக அதிசயமானது. அவர்கள் அதிலிருந்து எண்ணெயெடுக்கிறார்கள். அந்த எண்ணெயைச் சுத்திசெய்து சமயலுக்கு நாம் நல்லெண்ணெய், தேங்காய் நெய் உபயோகிக்கும் வண்ணம் உபயோகித்து வருகின்றனர். அது வாசனையாகவு மிருக்கிறதாம். சுத்தப்படுத்தாத எண்ணெய்க்கும் சுத்தமான எண்ணெய்க்கும் பச்சையான நிலைமையில் யாதொரு வித்தியாசமும் தெரியாது. சுத்தப்படுத்தாத எண்ணெயைக் காய்ச்சினால் ஓர் வகை துர்க்கந்தம் வீசும். அவ்வித துர்க்கந்தம் மற்றொரு எண்ணெயில் இடையாது. எண்ணெய் எடுத்தபிறகு மீதமாகிற சக்கைகளைச் சாதாரணமாய் அடுப்பெரிப்பதற்கு உபயோகித்து வருவது வழக்கம். அமெரிக்கர் இப்பொழுது அதனைக் காகிதம் செய்வதில் உபயோகிக்கின்றனர். அதனால் செய்யப்படும் காகிதம் மிக்க வெண்மையாகவும் நாணயமாகவுமிருக்கிறதாம். அமெரிக்காவில் சாதாரணமாய் மரங்களை வெட்டி அதன் சிறு துண்டுகளிலிருந்தே காகிதம் செய்துவருகின்றனர். அவ்வாறுசெய்வதில் செலவு அதிகமாவதன்றி சொற்ப பழுப்புமிருக்கிறது. பருத்திக்கொட்டையின் சக்கையினால் செய்யப்படும் விஷயத்தில் மூன்றில் ஒருபங்குசெலவே பிடிக்கிறதாம். இனிக் காகிதம் விலை குறையும் என்று தோற்றுகிறது. அவ்வாறு வரும்பக்ஷத்தில் லோகத்துக்கே பெரும் க்ஷேமம் உண்டாகும். காகிதம் செய்வதற்காக அமெரிக்கர் தங்கள் காடுகளிலுள்ள மரங்களையெல்லாம் வெட்டிக் காடுகளை அழித்து தேசத்தைப் பொட்டலாக்கி வந்தனர். மிக அழகான காடுகளெல்லாம் அழிந்து அதனால் மழை முதலிய வளங்குன்றி நாடு கெட்டுப்போகுமென்று பலர் பயப்படுவதற்கு ஏதுவாயிருந்தது. இனி அப்பயமும் நீங்கிப்போயிற்று. தேசத்துக்குக் காடுகள் எவ்வளவோ நன்மை பயக்கின்றன. சகல பிராணிகளுக்கும் ஆதாரமாயிருக்கும் காடுகள் தேசத்துக்கு அழகையும் ஐசுவரியத்தையும் தருகின்றன. குடித்தனக்காரர்களுக்குக் காடுகளே சாகுபடிக்குப் பெரும் சாதனமானவை. தவசிகள் யோகத்துக்கும் காடேயோக்கியமானது. நம்மிந்தியாதேசம் நம் விசாலமான காடுகளினாலேயே மிகப் பெருமையடைந்து வந்தது. அமெரிக்காவின் காடுகளுக்கு இனி க்ஷேமந்தான். அவர்களது க்ஷேமம் நமக்கும் க்ஷேமத்தைப்பயக்கும் என்பது திண்ணம். நம் குடியானவர்களும் வியாபாரிகளும் இவ்விஷயத்தை நன்கு கவனித்து பருத்திக்கொட்டையை அமெரிக்கர்போல் உபயோகிக்கத்தகுந்த வண்ணம் முயற்சிசெய்து பெருத்த இலாபமடைந்து நாட்டின் க்ஷேமத்தை விருத்திபண்ணுவார்களாக.

பத்திராதிபர்.

சமாசாரக்கொத்து.

இந்தியா கவர்னர் ஜெனரல்:—நமது ராஜப்பிரதிநிதியான மாக்ஷிமைதங்கிய கர்ஸன்பிரபு அவர்களின் உத்தியோககால முடிவு சமீபித்துவிட்டது. இவர்கள் இன்னும் ஒரு வருஷம் இவ்வேலை பார்த்துவரும்படி உத்திரவு பெறுவரென்று சில பத்திரிகைகளும், இவருடைய ஸ்தானத்தில் தென்னுபிரிக்காக் கம்மிஷனராயிருந்து வரும் மில்னர்பிரபு அவர்கள் நியமிக்கப்படுவர் என்று வேறு சில பத்திரிகைகளும் கூறுகின்றன. ஆனல் சமீபத்திற்கிடைத்த சீமைத்தந்தியினால் இங்கிலாந்து யுத்த இலாகாக் காரியதரிசியாகிய மிஸ்டர் பிராடரிக்கே இந்திய வைஸிராயாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர் என்று தெரியவருகிறது.

*　　　*　　　*　　　*

மற்றோர் மகமதிய ஜில்லா கலெக்டர்:—சிறப்புற்றோங்கிய நமது மாஜி சென்னை மாகாணாதிபதியாகிய ஸர் ஆர்தர் ஹாவ்லாக் பிரபு அவர்களின் ஆளுகையில் சப்கலெக்டராயிருந்த மிஸ்டர் மகம்மது ராஜாகான் அவர்கள் ஜில்லா கலெக்டராக நியமிக்கப்பட்டது யாவரும் அறிந்தவிஷயம்.

இப்பொழுது, ஆம்தில்பிரபுவின் அரசாட்சியில் மூன்றாவது வகுப்பு டிப்டிகலெக்டரான ஒரு மகமதிய கனவான் ஜில்லாக்கலெக்டராக நியமனம் பெறும்பாக்கியம் பெற்றிருக்கின்றனர். இக்கனவான் பெயர் மிஸ்டர் கான்சாஹீபு மகமது அஜிஸ்உடீன் சாஹிபு பகதூர். இவர் தென்னுற்காடு ஹெட்குவார்ட்டர் டிப்டிகலெக்டராயும் கூடலூர் முனிசிபாலிடியின் சேர்மனுயும் இருந்தவர். இவர் தற்காலத்தில் ரஜாவிலிருக்கும் மிஸ்டர் ராஜாகானின் ஸ்தானத்தில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இவர் மிகவும் வேலைத்திறமை வாய்ந்தவர்போலும்.

*　　　*　　　*　　　*

தர்பாங்கா மகாராஜாவின் நன்கொடை:—தருமகுணமுந் தாராளசிந்தையுமுள்ள தர்பாங்கா மகாராஜா அவர்கள் தாம் லாகூருக்குச் சமீபத்திற்சென்றிருந்தபொழுது ஹிந்துமாணவர்கட்கும் ஸீக்கியமாணவர்கட்கும் தேவாலயம் கட்டுவிக்க 10,000 ரூ. நன்கொடையளித்தனராம்.

*　　　*　　　*　　　*

ஓர் நூதன வெளிப்பாடு :—இம் மதுரை ஜில்லாவைச்சேர்ந்த கண்டப்பநாயக்கனூர் ஜமீன்தாரியில் யதேஷ்டமாய்த் தாதுவர்க்கம் செழித்திருப்பதாகச் சமீபத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும், அதில் பற்பல லோகங்கள் அகப்படுமென்றும், "இராணி தாதுவர்க்க அபிவிருத்திசங்கம்" என்ற ஓர் ஐரோப்பிய வர்த்தகச்சங்கம் அவற்றில் வேலைசெய்யப்புகுமென்றும் அறிய சந்தோஷிக்கிறோம்.

* * * *

அமெரிக்காவும் ஸ்திரீகளும் :—இக்கண்டத்தில் இரணவைத்தியர்களாய் 4555 ஸ்திரீகளும், பிரசங்கிகளாய் 1235 ஸ்திரீகளும், பத்திராதிபர்களாய் 888 ஸ்திரீகளும், நியாயவாதிகளாய் 208 பெண்களும், சிற்பசாஸ்திரிகளாய் 22 ஸ்திரீகளும், இஞ்சினீராய் 127 பேர்களும், சாஸ்திரிபண்டிதர்களாய் 337 பேர்களும் நியாயாதிபதிகளாய் இருவரும் இருக்கின்றார்களாம்.

* * * *

பாஸ்டியூர் நாய்கடி சிகிச்சாசாலை :—இது ஸ்தாபிக்கப்பட்டது முதல் நாளைத்தேதிவரையில் இச்சிகிச்சாசாலையில் வைத்தியம் செய்துகொள்ளவந்த சென்னை ராஜதானிவாசிகளின் தொகை 20-க்குக் குறையாதென்றும், இதுகாறும் சென்னை ராஜதானி நன்கொடையாக வருஷா வருஷம் பெற்று வந்த 1,500 ரூ போதாதென்றும் இதன் கௌரவ காரியதரிசியாகிய லெப்டினண்ட்கர்னல் பாம்பர், ஐ. எம். எஸ். சென்னை ராஜாங்கப்பிரதம காரியதரிசியவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டதன் பேரில் மதிராஸ் கவர்னமெண்டார் இனி 2,000 ரூ நன்கொடையளித்துவருமாறு உத்திரவு பிறப்பித்திருக்கின்றனர்.

* * * *

ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் இரட்டைப்பிள்ளைகள் :—மைசூரைச்சேர்ந்த கனையூரில் முதுகுப்புறத்தினடியில் ஒன்றோடொன்று ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் இரட்டைப்பிள்ளைகள் பிறந்து தற்போது ஜீவித்திசையிலிருந்து வருகின்றன. இப்பிள்ளைகள் தம்பெற்றோரால் அடுத்த நகரங்கட்கு விசேஷகாலங்கட்குக் கொண்டுபோகப்பட்டு

யாவருக்கும் விநோதமும் பெற்றோருக்கு நல்லவரும்படியும் விளைவிக்கின்றனர். ஒரு குழந்தை உணவுகொள்ளும்போது மற்றது மற்றொரு பக்கம் பார்த்துக்கொண்டிருக்குமாம். இங்கொரு விசேஷமென்னவெனில், இரு குழந்தைகட்கும் ஒரே மலத்துவாரமும் ஒரே ஜலத்துவாரமும் இருப்பதாம். முதுகு முழுதும் ஒட்டியிருந்த 18 வயதுப் பெண்களிருவர் சில ஆண்டுக்குமுன் பாரீஸ் நகரில் ரணவைத்தியர்களால் பிரித்தெடுக்கப்பட்டதை நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இப்பிள்ளைகளுக்கு ஒட்டியிருக்கும் பாகம் சிறிதாயினும் மலசலத்துவாரம் ஒன்றாயிருத்தலால் ரணவைத்தியர்களால் பிரித்தெடுக்கப் படாபோலும். இதுவும் ஒரு கலிகால விந்தையே.

* * * *

பிரதான மந்திரி ஒருவர்பேரில் சாட்டப்பட்ட குற்றம் :— ஹைதிராபாத்தின் பிரதான மந்திரியாகிய கிருஷ்ணபிரசாத் என்பவர் ஒரு பெரிய குற்றஞ் செய்ததாக சிக்கந்தராபாத்து கண்டோன்மெண்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட்டு முன்பாக குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு நிற்கிறார். அதன் விவரமாவது :—எதிரியாகிய மேற்படி மந்திரி கூஸியாபீகம் என்னப்பட்ட ஒரு பெண்ணை துராகிருதமாய் எடுத்துக்கொண்டு போய் நியாய விரோதமான விஷயமென்று தனக்கு நன்றாய்த் தெரிந்திருந்தும் தன்னைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ளும்படி பலவந்தம் செய்ததென்பதே. அந்த மந்திரி ஹிந்து மதஸ்தர். அந்தப்பெண்ணோ தன் பாட்டனாருடைய சவரக்ஷணையிலிருக்கிற மகம்மதிய மதஸ்தளாகிய மைனர் பெண். இப்பொழுது அந்தப் பெண் எதிரியினால் தனது அரண்மனையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறாள். கண்டோன்மெண்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட்டு மேற்படி வியாச்சியம் தன் அதிகார எல்லைக்குட்பட்டதல்லவென்று தள்ளிவிட்டபோதிலும் அந்த விஷயம் இன்னும் யாதொரு முடிவும் பெறவில்லையென்று தோற்றுகிறது.

தி—வ.